

ผลการทดลอง

1. ผลการศึกษาริษมาเชื้อที่ผิวของชิ้นส่วนอ้อย

ชิ้นส่วนของอ้อยที่นำมาเลี้ยงเนื้อเยื่อเบื้องต้น แม้ว่าจะเป็นหน่อใหม่ แต่ก็มีจุลินทรีย์ติดมาที่ผิวมากมาย เนื่องจากหน่ออ้อยที่นำมาใช้ไม่ได้จากต้นอ้อยที่ปลูกอยู่ในแปลงและกาบใบอ้อยนั้นผิวนอ้อยมาก โอกาสที่เชื้อราหรือแบคทีเรียจะติดอยู่ที่ผิวจึงมีมาก ผลการศึกษาริษมาเชื้อที่ผิวได้ผลตามตารางที่ 4 ในการทดลองนี้จึงได้เลือกวิธีฆ่าเชื้อที่ผิวของชิ้นส่วนอ้อยที่จะนำมาเลี้ยงเนื้อเยื่อโดยแช่ในคลอโรกซ์ 10 เปอร์เซ็นต์ นาน 20 นาที เป็นวิธีมาตรฐานเพราะให้ผล 100 เปอร์เซ็นต์ ก่อนนำชิ้นส่วนแช่ในสารละลายคลอโรกซ์ ลอกกาบใบออกหลาย ๆ ชิ้นจนเหลือท่อนอ้อยที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 1 เซนติเมตร จะเห็นกาบใบที่หุ้มส่วนภายในมีสีขาว ชูดขนที่กาบใบนอกสุดออก ในขณะที่แช่สารละลายคลอโรกซ์ ควรเขย่าขวดด้วย เพื่อให้สารละลายมีโอกาสแทรกเข้าไปในชิ้นส่วนได้ทั่วถึง ทำให้การฆ่าเชื้อเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบผลการศึกษาริษมาเชื้อที่ผิวของชิ้นส่วนอ้อยจากการทดลองละ 60 ชั่วโมง

การทดลอง	จำนวนชิ้นส่วนที่ใช้ในการทดลอง	จำนวนชิ้นส่วนที่มี contamination	เปอร์เซ็นต์ contamination
คลอโรกซ์ 10 % 10 นาที	60	15	25
คลอโรกซ์ 10 % 20 นาที	60	-	-

2. ผลการศึกษาวิธีลดปริมาณ Phenolic compound ในชั้นล้นอ้อย

ปัญหาที่สำคัญในการเลี้ยงเนื้อเยื่ออ้อยปัญหาหนึ่ง คือ ชั้นล้นอ้อยที่เข้ามาเลี้ยงมักผลิต phenolic compound ซึ่งเห็นเป็นสารสีน้ำตาล โดยเฉพาะในเนื้อเยื่อที่ได้จากตายอดจะผลิตมากเป็นพิเศษ ข้อและใบอ่อนก็ผลิตสารนี้เช่นกัน แต่ในปริมาณที่น้อยกว่า ในงานวิจัยนี้ได้ทดลองศึกษาวิธีลดสาร phenolic compound 3 วิธีเปรียบเทียบกับ control ซึ่งได้ผลดังนี้

2.1 L-cysteine. HCl ผลจากการแช่ชั้นล้นอ้อยในสารละลาย L-cysteine. HCl และเลี้ยงชั้นล้นในอาหารวันที่ 5 L-cysteine. HCl บนชั้นที่มีแสงสว่างในห้องเลี้ยงเนื้อเยื่อ ปรากฏว่าชั้นล้นยังคงผลิตสารสีน้ำตาลโดยเฉพาะในตายอด ผลที่ได้เมื่อประมาณโดยลำตาไม้ต่างจาก control เลบ ข้อและใบอ่อนผลิตสารสีน้ำตาลเช่นกัน แต่น้อยกว่าตายอดประมาณเท่าตัว (ตารางที่ 5) จากผลการทดลองนี้สรุปได้ว่า L-cysteine. HCl ผลิตช่วยลดสารสีน้ำตาลลงเลย

2.2 Physical condition เป็นอีกวิธีหนึ่งที่อาจจะลดปฏิกิริยา oxidation โดยนำชั้นล้นเข้าสู่ที่มืด อุณหภูมิ 23-25 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 7 วัน ดังนี้

2.2.1 ที่มืด จากการนำชั้นล้นเลี้ยงในที่มืดเป็นเวลา 7 วันหลังจากฆ่า-ตัดจึงย้าย culture ออกสู่แสงสว่าง culture ยังคงผลิตสารสีน้ำตาล ตายอดผลิตสารสีน้ำตาลมากกว่าข้อและใบอ่อน แต่น้อยกว่า control (ตารางที่ 5)

2.1.2 น้ำกลั่นและที่มืด การลด phenolic compound โดยการฆ่าตัดชั้นล้นอ้อยในน้ำกลั่นปลอดเชื้อ และเลี้ยงบนอาหารในที่มืดเป็นเวลา 7 วัน ผลปรากฏว่าเนื้อเยื่อผลิตสารสีน้ำตาลลดลง เนื้อเยื่อส่วนใหญ่มีสีเขียวครีม แต่บางส่วนยังคงผลิตสารสีน้ำตาลบ้าง วิธีนี้ จึงนับว่าเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการทดลองนี้ที่ช่วยลดสารสีน้ำตาลได้ดี โดยเฉพาะในข้อและใบอ่อน (ตารางที่ 5) ชั้นล้นของพืชจึงมีโอกาสอยู่รอดมากขึ้นและเจริญให้เซลล์ได้ดี

2.3 Control เลี้ยงเนื้อเยื่อของอ้อยคือ ตายอด ข้อและใบอ่อนบนอาหารวันที่ 5 โดยตรง ตั้งไว้ในที่สว่าง พบว่ามีการ phenolic compound ค่อนข้างมาก การที่เนื้อเยื่อผลิตสารนี้มากในที่สว่างอาจเนื่องจากแสงสว่างเป็นตัวช่วยให้ปฏิกิริยา oxidation สูงขึ้น (ตารางที่ 5).

ตารางที่ 5 ผลการศึกษาวิธีลดปริมาณสารสีน้ำตาลในชิ้นส่วนอ้อยโดยเฉลี่ยจากการทดลอง
ละ 30 ชั่วโมง

การทดลอง	ปริมาณสารสีน้ำตาลที่แต่ละชิ้นส่วนผลิต		
	ตายอด	ย้อม	ใบอ่อน
L-cysteine. HCl	4	2	2
มิด	3	2	2
น้ำกลั่น + ที่มิด	2	1	1
Control (ลั่ว่าง)	4	2	2

- 4 = ปริมาณสารสีน้ำตาลที่เนื้อเยื่อปลอ่ยลู่อาหารวัน ทำให้เนื้อเยื่อตายมากกว่า 75 เปอร์เซ็นต์ของเนื้อเยื่อทั้งหมด
- 3 = ปริมาณสารสีน้ำตาลที่เนื้อเยื่อปลอ่ยลู่อาหารวัน ทำให้เนื้อเยื่อตายประมาณ 75 เปอร์เซ็นต์ ของเนื้อเยื่อทั้งหมด
- 2 = ปริมาณสารสีน้ำตาลที่เนื้อเยื่อปลอ่ยลู่อาหารวัน ทำให้เนื้อเยื่อตายประมาณ 50 เปอร์เซ็นต์ ของเนื้อเยื่อทั้งหมด
- 1 = ปริมาณสารสีน้ำตาลที่เนื้อเยื่อปลอ่ยลู่อาหารวัน ทำให้เนื้อเยื่อตายประมาณ 25 เปอร์เซ็นต์ ของเนื้อเยื่อทั้งหมด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. การชักนำให้เกิดคลัสล์จากส่วนต่าง ๆ ของอ้อย

นำชิ้นส่วนของอ้อย คือ ตายอด ยอดและใบอ่อน ตัดเป็นท่อน ๆ ตามวิธีการที่
ได้กล่าวไว้ในข้อที่ 2 นำเชื้อที่ผิวด้วยการแย่งสารละลายคลอริกซ์ 10 เปอร์เซ็นต์ เป็นเวลา
20 นาที โดยเติม tween 20 (ใช้ 1-2 หยดต่อสารละลายคลอริกซ์ 100 มิลลิลิตร)
แล้วตัดชิ้นส่วนตามขนาดที่ต้องการในน้ำกลั่น นำมาเลี้ยงบนอาหารวันสูตร MSC ในที่มืดเป็น
เวลา 7 วัน จึงนำขวด culture ออกดูแสงสว่างเพื่อชักนำให้เกิดคลัสล์ พบว่าชิ้นส่วนของ
อ้อยแต่ละส่วนนี้เจริญและให้คลัสล์ต่างกันดังนี้

3.1 ตายอด ในสัปดาห์แรกหลังจากเลี้ยงในที่มืด 7 วัน จึงนำออกดูที่สว่าง
พบว่าเนื้อเยื่อยังคงผลิตสารสีน้ำตาลออกมามาก ทำให้เนื้อเยื่อบางส่วนดำและตายไป เนื้อ
เยื่อส่วนที่เหลือมีสีเขียวคราม และเริ่มเปลี่ยนเป็นสีเขียวหลังจากเลี้ยงในแสงสว่างได้ 2-3 วัน
ต่อมาสัปดาห์ที่ 2 เนื้อเยื่อตายอดเขียวขึ้นและเริ่มสร้างคลัสล์ตรงบริเวณรอยตัดที่ยังมีชีวิตอยู่
คลัสล์เหล่านี้เริ่ม differentiate ให้ green nodule ในสัปดาห์ที่ 7 ตายอด
differentiate ให้คลัสล์ไม่มากเมื่อเทียบกับคลัสล์ที่ได้จากใบอ่อน (ตารางที่ 6) เนื่องจาก
เนื้อเยื่อส่วนใหญ่ตายไป

3.2 ยอด เมื่อนำ culture ออกจากที่มืด เนื้อเยื่อส่วนใหญ่มีสีเขียวครามเฉพาะ
บริเวณรอยตัดที่สัมผัสกับอาหารวันมีสารสีน้ำตาลเล็กน้อย เห็นชิ้นส่วนใหญ่ขึ้นมาก เนื้อเยื่อ
เริ่มมีสีเขียวหลังจากอยู่ในแสงสว่าง 3-4 วัน บริเวณรอยตัดเริ่มฟูขึ้น เข้มเป็นคลัสล์ใส ๆ
และชิ้นส่วนเขียวขึ้น ในสัปดาห์ต่อมา เนื้อเยื่อรอบรอยตัดฟูมากขึ้นเล็กน้อยและ differen-
tiate เป็นคลัสล์ซึ่งจะเจริญและเปลี่ยนไปเป็น green nodule ในสัปดาห์ที่ 8 คลัสล์ที่
เจริญจากยอดมีปริมาณใกล้เคียงกับคลัสล์ที่ได้จากตายอดแต่น้อยกว่าใบมาก (ตารางที่ 6)

3.3 ใบอ่อน เมื่อนำ culture ออกจากที่มืดจะเห็นว่าใบอ่อนมีขนาดใหญ่ขึ้น
มีสีเขียวคราม เนื้อเยื่อผลิตสารสีน้ำตาลเพียงเล็กน้อย บางชิ้นส่วนไม่ผลิเลย เนื้อเยื่อใบเริ่ม
มีสีเขียวหลังจากเลี้ยงในที่มืดแสงสว่าง 2-3 วัน และเริ่มเกิดคลัสล์ตามบริเวณรอยตัดในอีก
5-6 วันต่อมา มีบางชิ้นส่วนที่เจริญให้คลัสล์ขณะที่ยังอยู่ในที่มืด ต่อมาขนาดคลัสล์มีขนาดใหญ่
มากขึ้นในสัปดาห์ที่ 5 เห็นคลัสล์สีครามเป็นส่วนใหญ่ คลัสล์เหล่านี้ประกอบด้วยเซลล์ที่มีลักษณะ
เป็น isodiametric มากมาย แต่มีบางส่วนที่เริ่ม differentiate เป็น green
nodule นำคลัสล์ระยะนี้มาชักนำให้เกิดมิวเตชัน (ภาพที่ 2, 3)

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบปริมาณคัลล์ที่เจริญจากอวัยวะต่าง ๆ โดยเฉลี่ยจากการทดลอง
ละ 30 ชั่วโมง

ส่วนของพืช	ปริมาณคัลล์ (คะแนน)
ตายอด	1
ข้อ	1
ใบอ่อน	3

1 = ปริมาณคัลล์หนักประมาณ 1 กรัม (น้ำหนักสด)

3 = ปริมาณคัลล์หนักประมาณ 3 กรัม (น้ำหนักสด)

4. ผลของ EMS ต่ออัตราการตายของคัลล์และ green nodule

นำคัลล์ที่เลี้ยงจากใบอ่อนที่มีอายุ 5-6 สัปดาห์ขึ้นมาให้เกิดมิวเตชัน โดย

- 4.1 แยกคัลล์ใน EMS 25 ppm. (น้ำหนักต่อปริมาตร) เป็นเวลา 24 ชั่วโมง
- 4.2 แยกคัลล์ใน EMS 25 ppm. (น้ำหนักต่อปริมาตร) เป็นเวลา 48 ชั่วโมง
- 4.3 แยกคัลล์ใน EMS 50 ppm. (น้ำหนักต่อปริมาตร) เป็นเวลา 24 ชั่วโมง
- 4.4 แยกคัลล์ใน EMS 50 ppm. (น้ำหนักต่อปริมาตร) เป็นเวลา 48 ชั่วโมง
- 4.5 ปล่อยให้เกิดขึ้นเอง ซึ่งใช้เป็น control

การแยกคัลล์ในสารละลาย EMS ซึ่งเป็น alkylating agent ในความเข้มข้น
และเวลาต่าง ๆ กันดังกล่าว ผลของ EMS ทำให้คัลล์ตายไปบางส่วน ลักษณะการตาย
ของคัลล์นั้น คัลล์จะค่อย ๆ เปลี่ยนจากสีขาวครีมเป็นสีน้ำตาล จนในที่สุดเป็นสีน้ำตาลดำ
ส่วนที่เป็น green nodule มีความสามารถทนต่อสารละลาย EMS มากกว่า (ตารางที่ 7,
ภาพที่ 4)

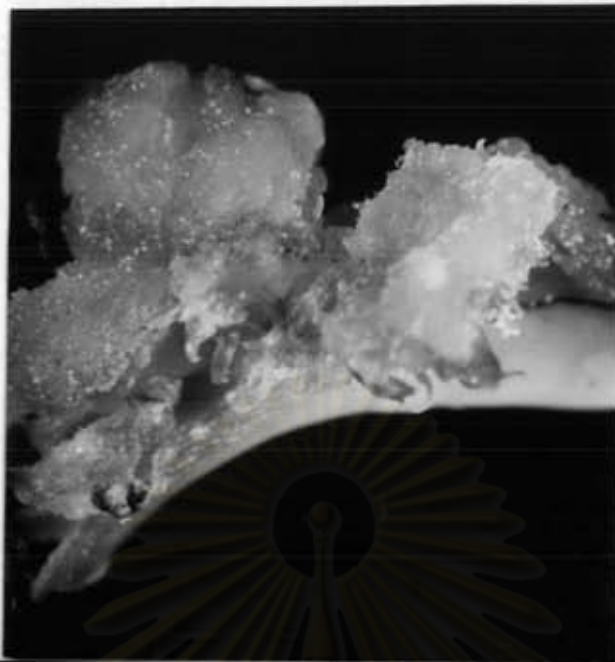
ตารางที่ 7 ผลของ EMS ต่อการตายของคัลล์ัสและ green nodule โดยเฉลี่ยจากการทดลองละ 20 ซ้ำ

EMS (ppm.)/เวลา (ชม.)	ปริมาณคัลล์ัสที่ตาย (%)	
	คัลล์ัสสีขาว	green nodule
25/24	11.25	10.75
25/48	16.25	12.50
50/24	23.5	12
50/48	30.75	10.75
Control	0	0

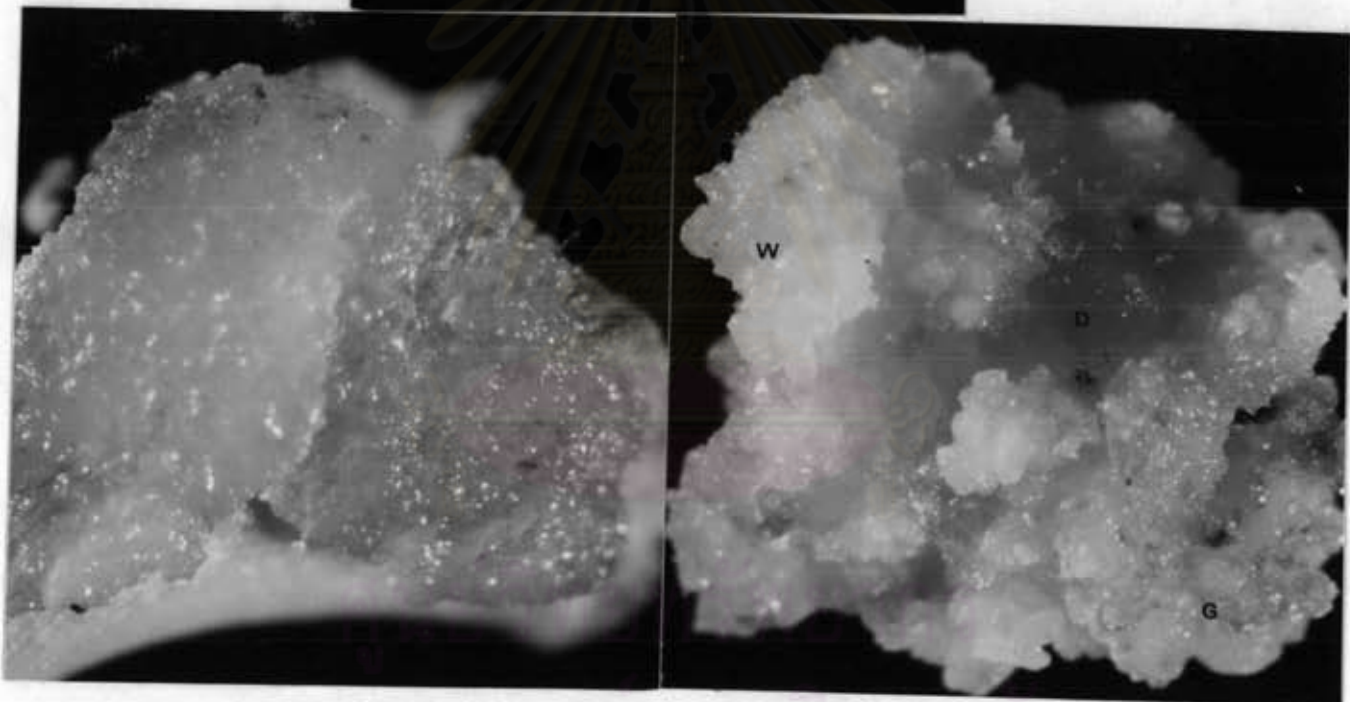
5. ผลการศึกษาการเจริญและพัฒนาของคัลล์ัสที่ชักนำมาจากใบอ่อนด้วยลำยตา

สื่อฐานวิทยาของคัลล์ัสที่เจริญจากใบอ่อนและลว่นอื่นมีลักษณะคล้ายกัน เนื้อเยื่อที่นำมาเลี้ยงในจานอาหารเพื่อชักนำให้เกิดคัลล์ัสจะเริ่มมีการเปลี่ยนแปลง เห็นกลุ่มเซลล์เจริญออกจากรอยตัดหลังจากเลี้ยงในอาหารสูตร MSC ประมาณ 5-6 วันในที่ลว้าง ต่อกจากนั้นกลุ่มเซลล์แบ่งตัวเพิ่มขึ้นโดยเปิดกันอยู่ เรียกกลุ่มเซลล์ในระยะนี้ว่า คัลล์ัส (ภาพที่ 2, 3)

เมื่อแช่คัลล์ัสในสารละลาย EMS แล้วย้ายมาเลี้ยงในอาหารวันสูตร MSC ขวดใหม่ ประมาณ 2 สัปดาห์ คัลล์ัสบางส่วนจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลและตายไป (ภาพที่ 4) คัลล์ัสสีขาวครีมหรือสี เขียวที่อยู่รอดจะแบ่งตัวและขยายขนาดขึ้น เมื่อย้ายลงสู่อาหารวันสูตร MS เพื่อชักนำให้เกิด regeneration คัลล์ัสส่วนใหญ่เริ่มเปลี่ยนเป็น white และ green nodule ภายใน 2 สัปดาห์ มองคล้ายมียอดอ่อน (growing point) เกิดขึ้น (ภาพที่ 5, 6) และเจริญไปเป็นยอด (ภาพที่ 7) ยอดที่ได้มีคล้ายกับยอดของต้นอ่อนที่เจริญจากเมล็ด (ภาพที่ 8) รากเกิดขึ้นภายหลังโดยเจริญจากบริเวณลว่นโคนของต้น ขั้นตอนการเจริญของคัลล์ัสอ้อยจนเป็นต้นที่สมบูรณ์เป็นแบบ organogenesis คือ differentiate จากคัลล์ัสไปเป็นยอดก่อน แล้วจึงเจริญให้รากภายหลัง (ภาพที่ 9, 10)

ภาพที่ 2

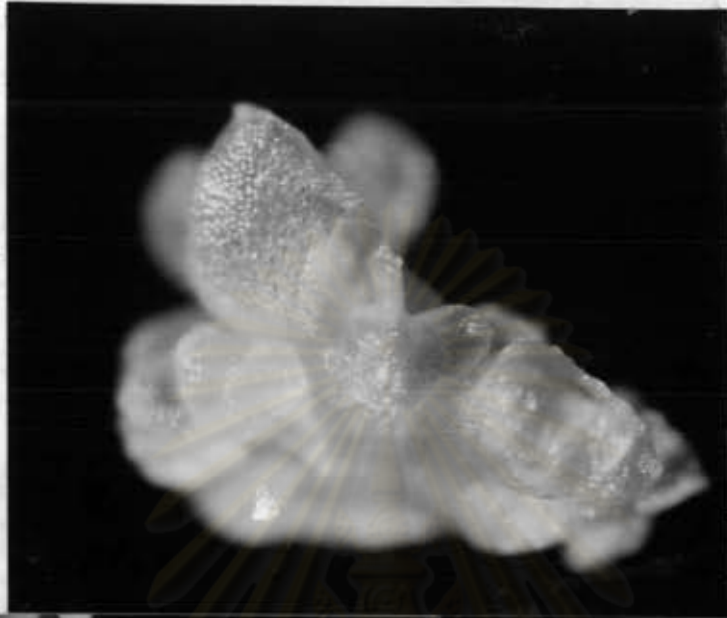
ภาพที่ 3

ภาพที่ 4

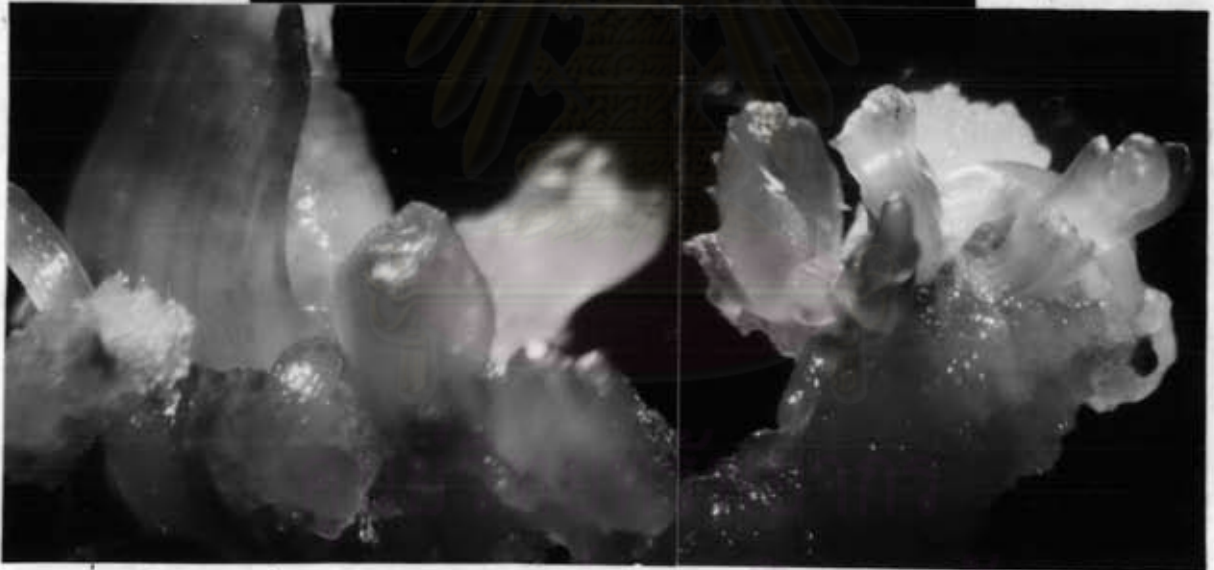
ภาพที่ 2 คัลลัสที่เกิดจากใบอ่อนของอ้อย มีอายุ 5 สัปดาห์

ภาพที่ 3 คัลลัสที่ขยายจากภาพที่ 2

ภาพที่ 4 ลักษณะคัลลัสหลังจากแช่ EMS แล้ว ผลของ EMS ทำให้คัลลัสบางส่วนเปลี่ยนไป
 D คือ บริเวณที่คัลลัสเริ่มเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลและจะตายไปในที่สุด
 W คือ บริเวณที่คัลลัสมีสีเขียวครึ้ม ส่วนนี้จะเจริญไปเป็น green nodule
 G คือ บริเวณที่คัลลัสมีสีเขียว ซึ่งคัลลัสเริ่ม differentiate ไป
 เป็นยอดแล้ว

ภาพที่ 5

ภาพที่ 6

ภาพที่ 7

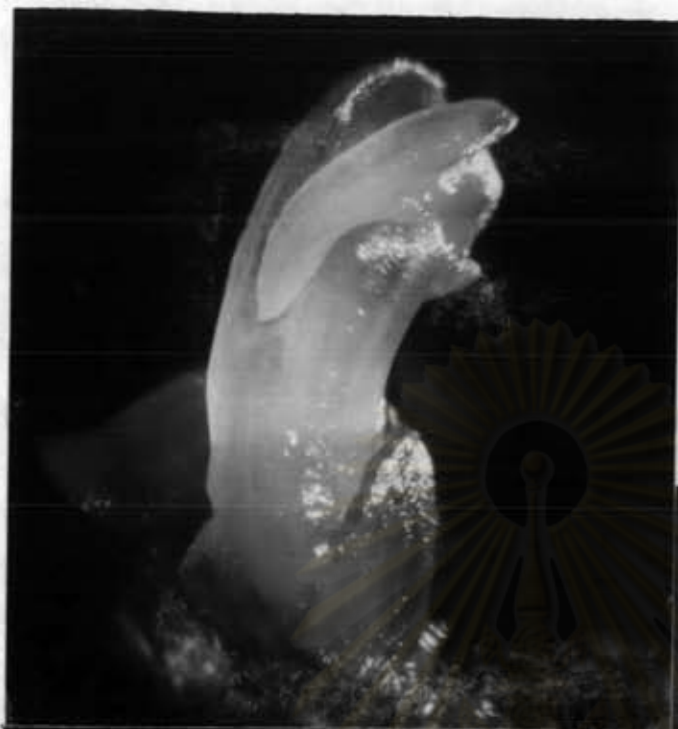
ภาพที่ 5 ระยะ white และ green nodule ซึ่งจะเจริญต่อไปเป็นยอด

ภาพที่ 6 ระยะ green nodule ที่เจริญมากขึ้น

ภาพที่ 7 green nodule ที่เริ่มพัฒนาไปเป็นยอด

ภาพที่ 8 .

ภาพที่ 9

ภาพที่ 10

ภาพที่ 8 บอดคี่เจริญจาก green nodule เริ่มเห็นใบอ่อนโผล่ออกมา

ภาพที่ 9 บอดคี่สมบูรณ์ที่พัฒนาจากบอดในภาพที่ 8 ในระยะนี้ยังไม่มีราก

ภาพที่ 10 อ้อยที่สมบูรณ์มีต้นและราก พร้อมทั้งจะนำออกจากขวด

ในการ regeneration ของเซลล์นี้ บางครั้งพบว่าแทนที่เจริญไปเป็นยอด กลับเจริญและเปลี่ยนแปลงไปเป็นใบ (ภาพที่ 11, 12): แล้วเจริญไปเป็นต้นโดยไม่มีเจริญเป็น growing point ก่อน

6. การขยายปริมาณเซลล์และชักนำให้เจริญเป็นต้นที่สมบูรณ์

นำเซลล์ที่ผ่านการแยกด้วย EMS ย้ายมาเลี้ยงในอาหารสูตร MSC ชนิดใหม่ (MS + 2,4-D 3 ppm. + น้ำมะพร้าว 10 เปอร์เซ็นต์) เป็นเวลา 2 สัปดาห์เพื่อชักนำเซลล์ที่อยู่รอดขยายปริมาณมากขึ้น จากนั้นจึงย้ายเซลล์ลงสู่อาหารสูตร MS เพื่อชักนำให้ regenerate ไปเป็นต้นที่สมบูรณ์ เซลล์บางส่วนจะ regenerate ไปเป็นยอดเมื่ออยู่ในอาหารสูตร MS แล้ว ประมาณ 2 สัปดาห์ (แต่บางส่วนอาจตายไป) และเจริญให้ต้นที่สมบูรณ์ภายในเวลา 4-5 สัปดาห์ ถ้าวัดขนาดของต้นที่ได้ในระยะนี้จากโคนถึงปลายใบมีขนาดประมาณ 3-5 เซนติเมตร เมื่อมีรากเกิดประมาณ 4-5 รากจึงนำออกปลูก

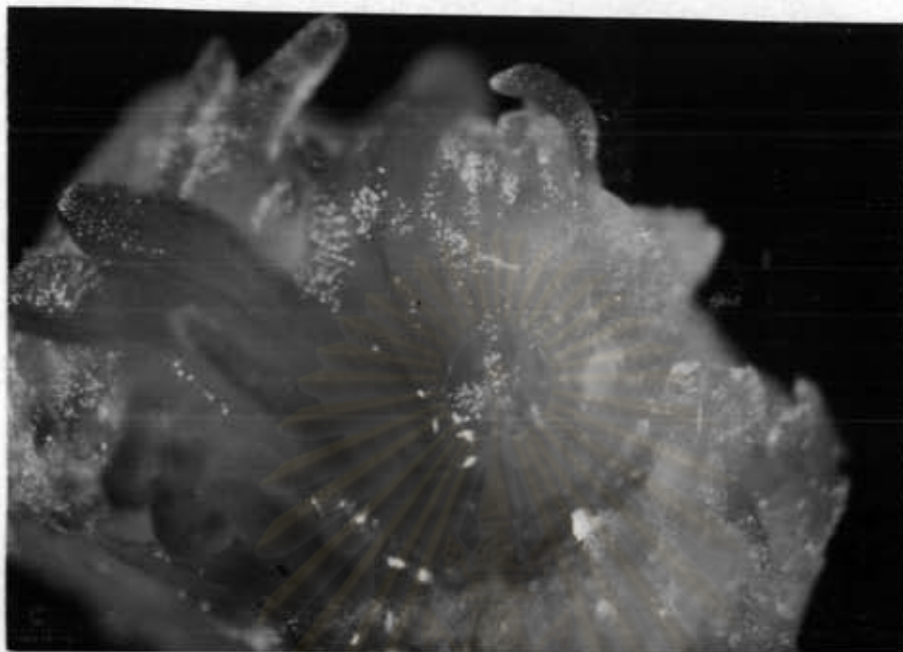
7. ผลการศึกษาวิธีการปลูกกล้าอ้อยจากเนื้อเยื่อในสภาพแวดล้อมภายนอก

สภาพแวดล้อมภายในหลอดทดลองและภายนอกนั้นต่างกันมากทั้งในด้าน อุณหภูมิ ความชื้นและแสงสว่าง ฯลฯ อ้อยที่เลี้ยงในหลอดทดลองจึงไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมภายนอกได้ทันที ดังนั้น จึงได้ศึกษาวิธีการปลูกอ้อยจากเนื้อเยื่อที่ย้ายออกจากหลอดทดลองโดยปลูกในเครื่องปลูกต่าง ๆ ในถ้วยพลาสติกขนาด 300 มิลลิเมตรที่เจาะรูที่ฐาน 5 รู ดังนี้

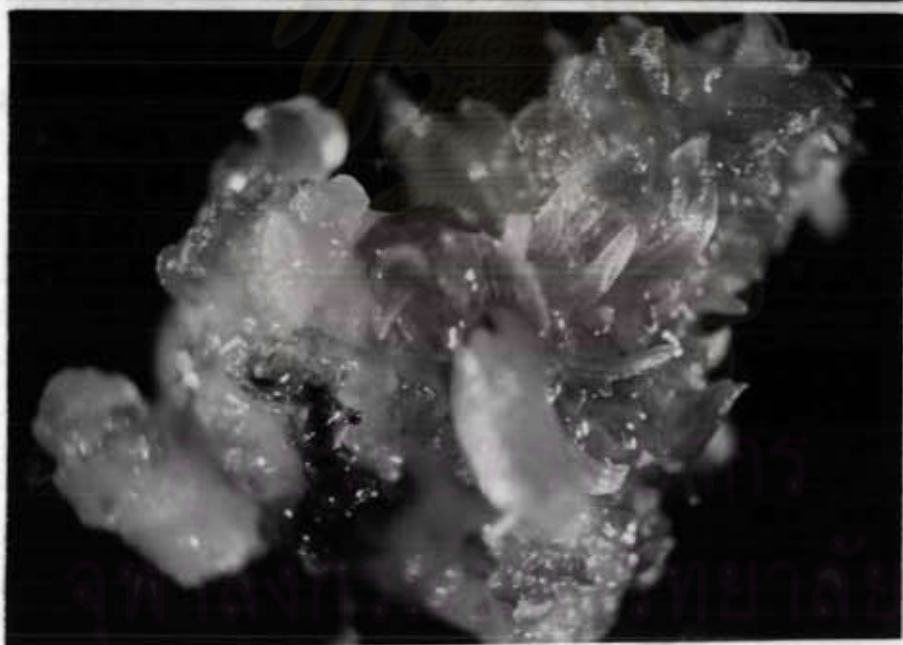
7.1 ปลูกกล้าอ้อยในส่วนผสมของดินนา : ทรายหยาบ : ปุ๋ยคอกในอัตราส่วน 2:1:1 ที่ฝังชำไว้ในสภาพแวดล้อมดังนี้

7.1.1 ในสภาพแวดล้อมปกติ

7.1.2 ในกระโถมพลาสติกที่ฉีบท่อน้ำเป็นละอองฝอย จนความชื้นสัมพัทธ์สูงถึงประมาณ 80 เปอร์เซ็นต์ วันละ 5 ครั้ง

ภาพที่ 11

ภาพที่ 12

ภาพที่ 11 ใบบอ่อนที่เจริญจากคัลลัสโดยตรงโดยไม่ผ่านระยะ green nodule

ภาพที่ 12 กลุ่มใบเล็ก ๆ ที่เจริญมาจากใบในภาพที่ 11 ซึ่งต่อไปจะเจริญเป็นยอด
โดยไม่เจริญเป็น growing point ก่อน

ผลการทดลองอ้อยไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปอย่าง
 สัมพันธ์ได้ เนื่องจากความชื้นสัมพัทธ์ของบรรยากาศภายนอกและในกระโหลกผลาล์ดต่ำกว่า
 ในหลอดทดลองมาก ทำให้กล้าอ้อยแสดงอาการปลายนใบเหี่ยวภายใน 10 นาที จึงค่อยตาย
 ไปในที่สุด กล้าอ้อยที่ปลูกในสภาพแวดล้อมปกติมีอัตราการตายถึง 90.91 เปอร์เซ็นต์
 (ตารางที่ 8) ความชื้นสัมพัทธ์ในกระโหลกผลาล์ดสูงกว่าความชื้นสัมพัทธ์ในบรรยากาศ
 เล็กน้อยเท่านั้น กล้าอ้อยจึงยังคงมีอัตราการตายสูงถึง 81.25 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 8)

7.2 ปลูกกล้าอ้อยในแกลบเผาที่ล้างสะอาด แล้วปล่อยให้กล้าอ้อยปรับตัวในกระบะ
 พลาสติก ซึ่งพ่นน้ำทุก ๆ 1 นาที ครั้งละ 3 วินาที วิธีนี้ได้ผลดีกว่า 2 วิธีแรกที่ได้อ้อยมา
 ข้างต้น แต่อัตราการตายยังคงสูงอยู่ถึง 64.29 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 8) เนื่องจาก
 เพิ่มความชื้นในบรรยากาศด้วยวิธีพ่นฝอยน้ำบ่อย ๆ ทำให้เชื้อราในเครื่องปลูกเจริญดีและเข้า
 ทำลายต้นกล้าอ้อยด้วยโรคเน่าคอดิน กล้าอ้อยตายก่อนที่จะตั้งตัวได้

7.3 ปลูกกล้าอ้อยใน vermiculite ที่ฝังชำเชื้อและชุ่มด้วยสารละลาย
 Hoagland วางกล้าอ้อยในถุงพลาสติกแล้วฉีกพ่นด้วยน้ำสะอาดเพื่อเพิ่มความชื้นภายในถุง
 ปิดปากถุงแล้วนำกล้าอ้อยวางไว้บนชั้นที่ฝังแสงสว่างในห้องเลี้ยงเนื้อเยื่อเป็นเวลา 5 วัน กล้า
 อ้อยเริ่มแตกรากสีขาวออกมา 5-6 ราก และใบอ้อยไม่แสดงอาการเหี่ยวเลย ระยะนี้กล้า
 อ้อยสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมภายนอกได้แล้ว เนื่องจากมีรากมากขึ้นทำให้
 สามารถดูดน้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ หลังจากนั้นนำกล้าอ้อยออกจากห้องเลี้ยงเนื้อเยื่อ เปิด
 ปากถุงพลาสติกแล้ววางกล้าอ้อยบนชั้นใต้หลังคาเพื่อรับแสงสว่างครึ่งวันเข้าเป็นเวลา 3 วัน
 ต่อมาจึงนำถุงพลาสติกออก วิธีนี้เป็นวิธีที่ค่อย ๆ ปรับกล้าอ้อยกับสภาพแวดล้อมภายนอกได้
 ผลดีที่สุด โดยมีอัตราการตาย 31.18 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 8) การใช้ vermiculite
 ทำให้รากสามารถเจริญได้อย่างรวดเร็ว จึงสามารถตั้งตัวได้ในเวลาไม่นานนัก

การปรับกล้าอ้อยจากหลอดทดลองให้เข้ากับสภาพแวดล้อมภายนอก จำเป็น
 ต้องทำทีละขั้นตอน การใช้ vermiculite ที่ฝังชำเชื้อแล้วดีกว่าการใช้ดินผสมที่ฝังชำเชื้อ
 หรือแกลบเผาที่ล้างสะอาดเนื่องจากรากสามารถชอนไชระหว่างก้อน vermiculite ได้ง่าย
 กว่า อีกทั้ง vermiculite อยู่กันอย่างหลวม ๆ ทำให้รากได้รับออกซิเจนอย่างทั่วถึง
 การให้ความชื้นโดยวางกล้าอ้อยในถุงพลาสติกเป็นการคงสภาพแวดล้อมให้คล้ายกับในหลอด

ทดลองมากที่สุด ทำให้กล้าอ้อยมีอัตราการตายน้อยที่สุด นอกจากนี้ขนาดของกล้าอ้อยในระยะ
เอาออกจากหลอดทดลองมีส่วนสำคัญต่อการรอด กล้าอ้อยที่นำออกจากหลอดควรมีความสูง
นับจากโคนถึงปลายใบประมาณ 6-7 เซนติเมตรและมีรากที่สมบูรณ์

ตารางที่ 8 ผลการศึกษาวิธีการปลูกกล้าอ้อยจากหลอดทดลองในสภาพแวดล้อมภายนอก

การทดลอง	จำนวนทั้งหมด (ต้น)	จำนวนตาย (ต้น)	จำนวนรอด (ต้น)	เปอร์เซ็นต์ ตาย	เปอร์เซ็นต์ รอด
ดินผสม + สภาพแวดล้อม ปกติ	154	140	14	90.91	9.09
ดินผสม + กระจังพลาสติค	192	156	36	81.25	18.75
แกลบเผา + กระจังพ หมอก	196	126	70	54.29	35.71
vermiculite + กระจัง พลาสติค	741	231	510	31.18	68.82

8. ผลการศึกษาวิธีเตรียมทางด้านการเจริญและลักษณะทางสัณฐานวิทยา

เมื่อกล้าอ้อยที่นำออกจากขวดหรือหลอดทดลองมาปลูกในสภาพธรรมชาติภายนอก
โดยปลูกด้วย vermiculite จนกล้าอ้อยตั้งตัวได้แล้วซึ่งใช้เวลาประมาณ 15 วัน จึงย้ายมา
ปลูกที่เรือนเพาะชำกล้าอ้อยกาญจนบุรี กระทรวงอุตสาหกรรม โดยเปลี่ยนมาปลูกในถุง-
พลาสติคขนาด 8 x 10 นิ้ว และใช้ดินเป็นเครื่องปลูก วางแผนการทดลองแบบ ran-
domized complete block design ทั้งหมด 5 การทดลอง การทดลองละ 8 บล็อก
แต่ละการทดลองในแต่ละบล็อกมี 10 ต้น เมื่อปล่อยให้กล้าอ้อยที่ย้ายมานี้ปรับตัวเข้ากับสภาพ
ที่ปลูกใหม่เป็นเวลา 1 สัปดาห์ จึงเริ่มสังเกตผลของวิธีเตรียมทางด้านการเจริญ เช่น ความสูง
ขนาดต้น (ดูจากเส้นผ่าศูนย์กลางรอบโคนต้น) รูปร่างและขนาดใบโดยวัดความกว้างของใบ
(จากบริเวณที่กว้างที่สุด) และความยาวของใบตั้งแต่โคนใบถึงปลายใบ ซึ่งลักษณะเหล่านี้
บันทึกผลทุกสัปดาห์เป็นเวลา 4 สัปดาห์ติดต่อกัน ยกเว้นความหนาและรูปร่างของ dewlap
ของใบ วัดเฉพาะในสัปดาห์ที่ 4 ดังได้แสดงไว้ในตารางที่ 9, 10, 11, 12 จะเห็นว่า

ตารางที่ 9 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปริมาณน้ำฝนรายวันของสถานีวัดน้ำฝนของกรมอุตุนิยมวิทยา (25 และ 50 ppm. (เดือนกรกฎาคม และ 48 ชั่วโมง) และสถานี EMS ทั่วประเทศจำนวน 22, 29, 36 และ 43 สถานี

ปี	สถานี	การเปรียบเทียบ (หน่วย)																													
		EMS 25 ppm/24 ชม.						EMS 25 ppm/48 ชม.						EMS 50 ppm/24 ชม.						EMS 50 ppm/48 ชม.						EMS 0 ppm.					
		1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6
1	22	11.7	14.5	13.4	13.1	16.2	11.4	8.6	10.9	4.4	13.5	10.5	15.5	12.6	14.8	4.4	8.4	7.7	10.0	8.2	10.4	13.9	9.7	12.2	6.2	5.5	9.2	8.4	13.4	11.6	10.1
	29	16.4	17.2	11.3	13.8	17.0	16.8	12.9	16.1	7.3	21.4	13.6	15.5	15.8	18.2	5.1	11.9	9.2	13.9	9.8	15.7	18.0	15.5	14.7	8.3	12.0	13.9	12.1	15.4	17.7	16.6
	36	20.2	21.9	22.4	18.3	23.5	23.6	18.0	19.6	11.9	26.5	18.4	19.5	19.0	20.2	8.5	13.3	13.8	18.0	14.9	19.0	19.0	20.1	19.8	13.2	16.1	17.5	17.2	19.2	21.5	21.2
	43	26.7	25.9	22.8	23.8	27.0	28.1	21.9	24.5	15.5	26.9	22.0	23.2	22.5	23.2	13.0	15.2	17.0	22.4	20.0	22.2	22.3	24.7	22.2	17.0	17.9	21.4	22.5	21.7	27.1	21.1
2	22	9.3	12.4	7.7	12.5	13.4	15.0	17.4	12.7	5.8	5.7	7.4	10.5	7.5	10.5	6.5	5.2	14.5	11.4	10.3	11.5	15.5	6.6	12.4	13.9	7.3	5.2	7.1	6.1	10.4	13.1
	29	11.3	15.8	11.5	19.0	17.0	19.3	18.9	12.9	11.3	10.5	14.5	10.8	8.9	15.4	10.5	10.7	18.3	14.5	13.1	15.5	19.0	10.2	15.8	17.8	12.0	10.9	10.9	9.9	16.5	17.1
	36	15.9	21.3	17.0	23.5	20.7	26.2	24.8	15.6	16.2	17.3	19.5	14.5	12.7	20.5	14.3	15.9	26.0	19.8	18.7	20.5	24.0	16.3	21.8	22.5	15.9	15.9	18.0	14.5	22.5	23.6
	43	18.9	26.9	20.4	25.3	24.1	26.1	29.8	21.5	21.3	22.7	22.7	18.9	15.7	25.2	19.1	21.5	29.2	22.2	24.0	22.1	24.2	18.4	23.4	22.8	19.2	18.2	20.9	18.0	25.6	27.0
3	22	10.5	11.9	12.1	7.9	10.7	18.0	2.9	12.5	7.2	13.4	7.9	15.2	9.4	8.0	4.4	10.5	11.2	7.6	8.5	8.5	9.0	6.0	7.0	10.0	3.9	8.0	7.2	3.7	9.5	9.8
	29	15.0	18.4	14.5	11.2	14.0	18.9	7.4	19.0	10.0	18.8	13.2	21.0	12.7	10.8	14.8	14.9	10.8	14.5	11.3	12.2	9.0	10.9	13.2	15.6	6.4	8.3	12.0	7.9	13.5	12.3
	36	20.8	23.6	18.6	15.6	19.4	21.6	10.7	21.2	14.0	22.2	18.3	23.8	17.0	15.9	19.9	19.5	13.8	18.2	15.4	14.3	12.0	14.6	17.3	19.0	12.0	16.2	17.6	13.0	16.8	16.4
	43	24.7	28.6	23.7	19.4	22.0	24.1	14.2	25.3	17.3	24.0	21.1	24.1	21.1	19.0	24.2	23.3	18.5	20.7	20.7	19.7	16.5	19.1	23.1	23.0	15.3	21.3	21.5	16.8	19.5	20.5
4	22	10.6	13.4	4.8	10.4	10.1	8.2	5.9	8.1	12.5	7.2	7.5	10.7	11.5	14.2	9.6	11.6	8.5	11.0	10.4	15.3	12.3	10.2	11.9	10.4	7.8	6.4	7.4	12.9	10.4	7.5
	29	15.6	17.0	8.3	16.7	13.6	12.5	9.2	11.8	15.2	9.4	8.9	17.8	16.7	16.7	15.4	17.8	12.0	14.8	13.5	18.8	16.5	14.0	15.0	14.5	11.0	13.7	18.5	12.9	15.8	15.5
	36	21.4	20.2	12.8	21.2	19.2	17.5	12.5	16.1	21.4	14.6	13.0	13.6	23.0	22.6	22.2	25.0	17.5	20.0	18.7	24.4	21.6	20.5	20.0	19.7	16.4	15.0	15.5	18.4	19.3	13.7
	43	29.5	21.1	25.5	24.7	23.9	18.5	17.0	19.3	25.2	18.7	17.3	27.7	26.8	26.7	25.1	26.8	19.4	24.2	21.4	25.5	22.5	21.5	22.9	22.6	19.7	14.6	18.3	21.6	22.0	19.0
5	22	12.2	13.0	11.2	14.5	11.6	15.3	15.5	7.9	10.4	8.6	7.6	11.5	10.0	11.0	5.4	11.7	10.4	7.4	14.0	8.5	8.3	7.8	4.0	13.6	5.9	9.9	8.6	9.4	11.7	8.4
	29	17.5	17.5	13.3	19.6	15.9	20.5	18.8	13.0	12.5	10.7	8.4	19.0	14.5	13.3	8.8	18.8	12.5	10.5	10.4	13.9	10.4	13.5	14.0	8.7	10.4	14.0	10.4	13.2	14.0	8.5
	36	25.0	24.0	18.7	25.9	19.5	24.0	15.5	19.2	25.5	18.8	22.2	20.8	18.5	18.0	14.4	24.1	17.7	16.4	23.3	19.1	18.0	14.0	13.2	23.3	15.3	18.4	16.2	20.5	18.0	13.2
	43	26.4	23.5	20.9	27.3	24.3	25.0	19.5	21.4	27.8	22.4	26.9	22.7	21.7	20.1	17.5	28.7	22.4	17.4	24.1	21.1	19.4	15.2	16.6	22.3	18.7	18.8	19.0	24.0	22.1	18.2

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบค่าดัชนีการกระจายของโหนดที่เปลี่ยนจากทิศทางของ EMS (25 และ 50 ppm. เป็นเวลา 24 และ 48 ชั่วโมง) และค่าเฉลี่ย EMS รวมเฉลี่ยค่าอายุ 22, 29, 36 และ 43 วัน

ชนิดที่	อายุกล้า เฉลี่ย (วัน)	ดัชนีการกระจาย (ชม.)																													
		EMS 25 ppm/24 ชม.						EMS 25 ppm/48 ชม.						EMS 50 ppm/24 ชม.						EMS 50 ppm/48 ชม.						EMS 0 ppm.					
		1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6
1	22	3.34	4.02	4.30	3.60	4.70	3.74	3.30	3.94	2.00	5.30	3.46	3.74	4.00	3.92	1.80	3.20	3.20	3.70	3.60	4.20	4.24	4.34	3.30	2.60	3.42	3.50	3.06	3.66	5.28	3.94
	29	5.00	5.30	5.90	5.00	6.60	6.50	4.52	6.50	2.80	8.00	4.50	5.10	5.00	6.28	2.80	4.60	3.30	6.18	3.80	5.50	6.70	5.40	5.00	3.00	4.22	4.10	3.70	5.50	6.86	6.30
	36	7.10	7.10	6.60	6.16	8.60	9.30	6.16	7.50	4.52	7.20	5.68	6.70	6.40	6.40	3.50	4.10	4.12	6.28	4.40	5.50	6.20	6.60	5.50	3.92	4.48	5.16	4.72	5.78	7.50	6.40
	43	8.92	8.96	8.84	7.56	10.82	9.98	7.30	9.00	4.90	8.94	6.64	7.16	8.16	8.44	4.12	5.4	4.96	8.18	6.36	6.90	7.92	8.14	6.98	5.10	5.36	6.38	6.40	6.42	10.56	7.40
2	22	3.00	4.62	3.10	4.80	5.20	4.80	4.52	2.68	3.22	4.12	2.28	2.36	2.10	3.80	3.14	3.34	4.72	4.10	3.06	4.60	6.02	2.72	5.08	5.10	2.56	2.28	3.00	2.28	4.00	4.60
	29	3.50	5.70	3.90	6.50	7.26	7.40	6.68	3.20	4.20	4.30	6.80	3.70	4.20	8.08	3.30	5.30	8.80	7.00	4.20	5.50	7.46	3.40	6.68	6.80	3.70	3.80	4.52	3.30	5.10	7.10
	36	4.00	6.90	5.50	8.00	7.00	7.70	9.30	4.70	5.70	5.70	7.86	4.36	4.72	6.60	4.60	5.06	8.90	8.18	5.42	6.60	7.88	5.1	6.2	6.7	5.00	4.40	5.40	3.90	7.40	9.22
	43	4.90	8.70	7.26	8.80	9.62	9.42	10.6	5.82	6.90	7.56	8.80	5.64	5.70	7.74	5.58	6.06	10.10	8.30	6.70	7.12	7.90	5.44	7.76	8.1	6.20	5.42	6.72	5.20	8.64	10.10
3	22	4.24	4.72	4.20	3.14	3.90	5.80	1.90	5.60	2.46	4.52	2.90	6.00	2.76	2.60	3.30	3.44	2.50	3.64	2.90	3.80	2.70	2.76	3.10	3.70	3.20	3.20	4.30	2.72	3.40	2.60
	29	5.00	5.90	4.70	4.20	4.80	6.80	3.30	6.80	4.00	8.00	4.40	7.70	5.60	3.50	4.70	4.50	3.20	5.50	3.20	7.80	2.60	3.70	3.60	6.48	2.60	4.40	4.30	2.90	5.00	5.00
	36	6.90	8.00	6.60	5.60	6.50	6.90	3.50	7.18	5.00	5.30	5.00	7.86	6.10	4.20	6.20	5.92	3.84	5.30	4.92	5.92	4.00	4.50	5.84	6.22	3.50	5.82	5.70	5.68	6.10	5.40
	43	8.48	10.20	7.26	6.58	7.76	8.22	4.12	8.70	5.50	5.54	6.50	8.54	6.20	5.70	7.90	7.20	5.06	6.80	6.48	6.78	5.12	6.00	7.36	7.66	4.48	6.28	6.92	6.10	6.48	6.58
4	22	4.12	4.00	3.10	3.90	4.72	3.00	2.50	3.70	4.00	3.00	3.20	5.30	4.60	4.12	4.52	4.80	3.10	3.60	3.60	6.30	4.94	3.54	3.64	3.70	2.90	2.90	2.40	3.32	3.74	2.60
	29	5.24	4.82	3.24	5.30	4.72	4.00	2.68	4.48	5.50	3.50	3.50	6.90	5.50	5.20	5.40	6.00	4.12	4.80	4.20	5.90	5.28	4.50	4.70	4.20	3.40	3.10	3.60	4.70	4.12	3.10
	36	6.80	5.40	3.60	6.80	6.60	4.90	4.44	4.50	6.70	4.90	4.42	8.74	7.90	8.26	6.80	7.16	5.90	6.88	6.20	6.60	6.18	5.32	5.70	5.20	4.84	3.38	4.82	6.78	5.30	4.56
	43	8.12	6.58	4.60	8.12	7.86	6.60	4.82	5.90	7.60	5.56	5.80	9.90	8.64	8.50	8.00	9.28	5.90	7.52	6.50	9.20	8.16	8.24	7.50	7.58	6.00	4.12	6.00	7.90	6.18	5.50
5	22	4.82	4.22	3.26	5.30	4.00	5.90	3.04	3.40	4.48	3.20	4.40	3.54	4.00	4.30	2.80	4.52	4.52	3.14	4.10	3.64	3.40	3.70	2.70	5.68	3.74	3.40	2.58	3.54	3.00	3.20
	29	5.90	5.50	4.40	7.46	4.70	5.00	3.42	3.90	5.58	3.80	6.10	4.40	5.60	4.92	3.60	6.50	4.50	3.54	6.40	4.20	3.42	3.70	3.80	7.56	3.00	4.54	3.30	4.42	3.90	3.28
	36	7.76	6.30	4.82	9.60	6.50	6.68	4.60	5.46	7.40	5.30	7.32	6.30	8.50	6.20	4.30	7.48	6.10	4.14	6.40	5.20	5.32	4.60	4.22	6.00	4.20	3.90	4.10	5.58	5.60	5.30
	43	9.50	8.26	6.50	9.72	7.58	7.90	5.70	6.80	8.50	6.26	8.84	6.80	8.24	7.58	5.90	9.22	7.86	6.48	6.70	6.28	6.60	5.70	4.90	7.48	6.06	5.40	5.62	7.06	7.66	5.50

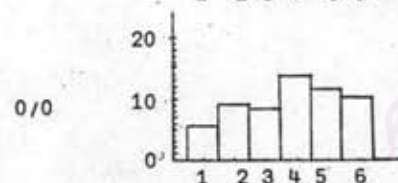
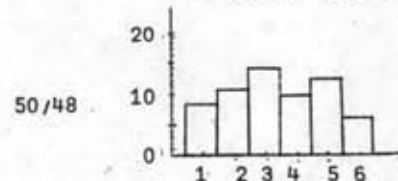
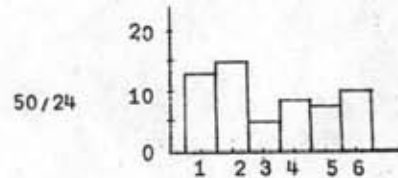
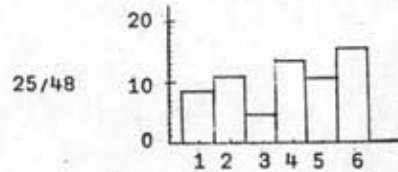
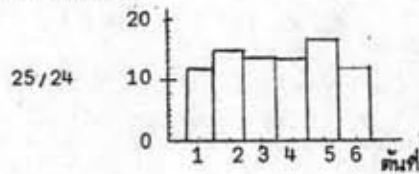

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบความหนาแน่นของใบอ้อยที่แยกจากกอกอ้อยที่มี EMS (25 และ 50 ppm. เป็นเวลา 24 และ 48 ชั่วโมง) และไม่มี EMS ที่อุณหภูมิอากาศ 43 ไร่

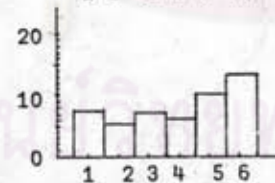
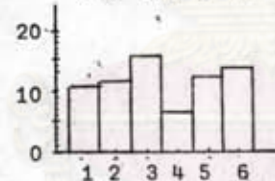
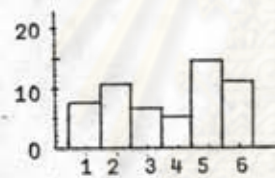
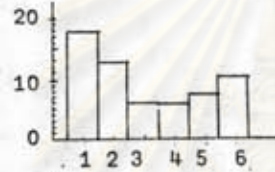
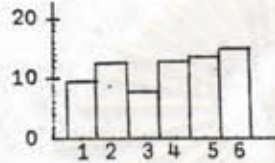
บิลด์ที่	อายุกล้า อ้อย (วัน)	ความหนา (ม)																													
		EMS 25 ppm/24 ชม.						EMS 25 ppm/48 ชม.						EMS 50 ppm/24 ชม.						EMS 50 ppm/48 ชม.						EMS 0 ppm.					
		1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6
1	43	15.83	17.17	18.11	16.94	18.83	17.78	15.83	16.00	14.61	17.00	15.22	14.61	18.33	-	12.89	15.44	13.94	18.06	11.39	15.78	17.28	15.72	16.72	14.67	13.92	15.48	15.44	15.44	16.72	16.42
2	43	15.00	17.33	15.17	16.78	19.00	18.39	18.39	14.78	16.50	15.83	17.06	14.78	16.00	15.39	14.67	14.06	17.67	17.78	16.56	15.89	15.06	15.67	16.22	14.44	16.67	14.83	17.22	16.22	19.61	19.39
3	43	15.72	18.61	15.22	14.67	16.28	16.17	11.44	14.39	12.83	14.39	14.94	14.11	14.56	13.33	16.33	-	13.50	15.28	14.11	15.22	13.00	15.39	13.89	16.61	13.00	15.11	16.56	12.83	13.89	13.00
4	43	16.94	16.83	12.89	17.72	17.56	16.39	13.11	16.11	18.56	14.11	15.83	-	17.50	17.89	19.00	19.00	15.28	15.89	16.50	17.78	16.89	15.11	16.22	15.83	15.44	13.11	16.94	14.83	16.72	15.11
5	43	18.00	18.83	16.33	16.78	17.28	17.67	14.78	15.78	17.67	14.00	16.50	16.72	-	17.94	17.17	16.67	17.78	15.00	15.06	15.94	15.39	-	15.22	16.06	13.89	14.33	13.28	16.28	14.22	14.22

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

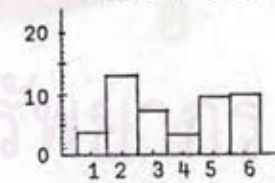
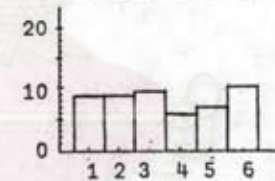
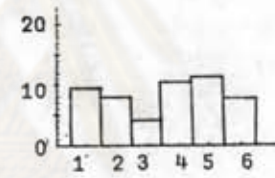
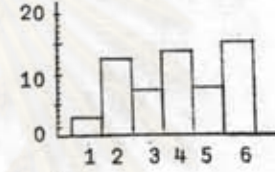
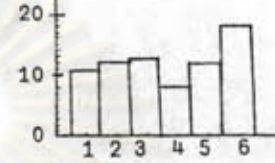
ความสูง (ซม.) บล็อกที่ 1
EMS (ppm.)/เวลา(ชม.)

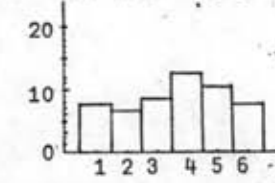
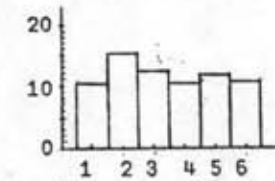
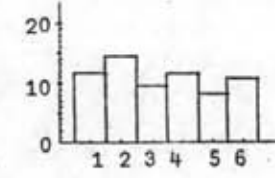
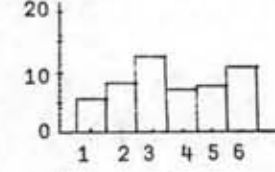
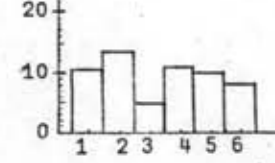
บล็อกที่ 2

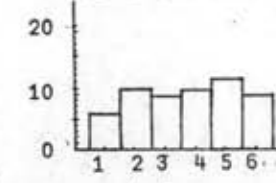
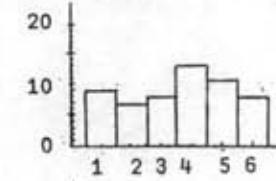
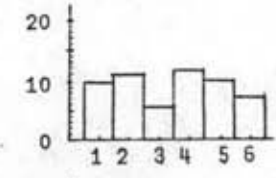
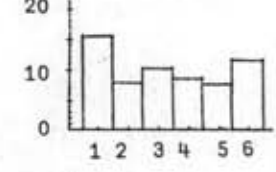
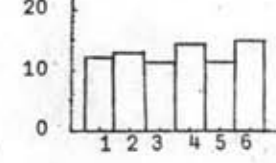
บล็อกที่ 3

บล็อกที่ 4

บล็อกที่ 5

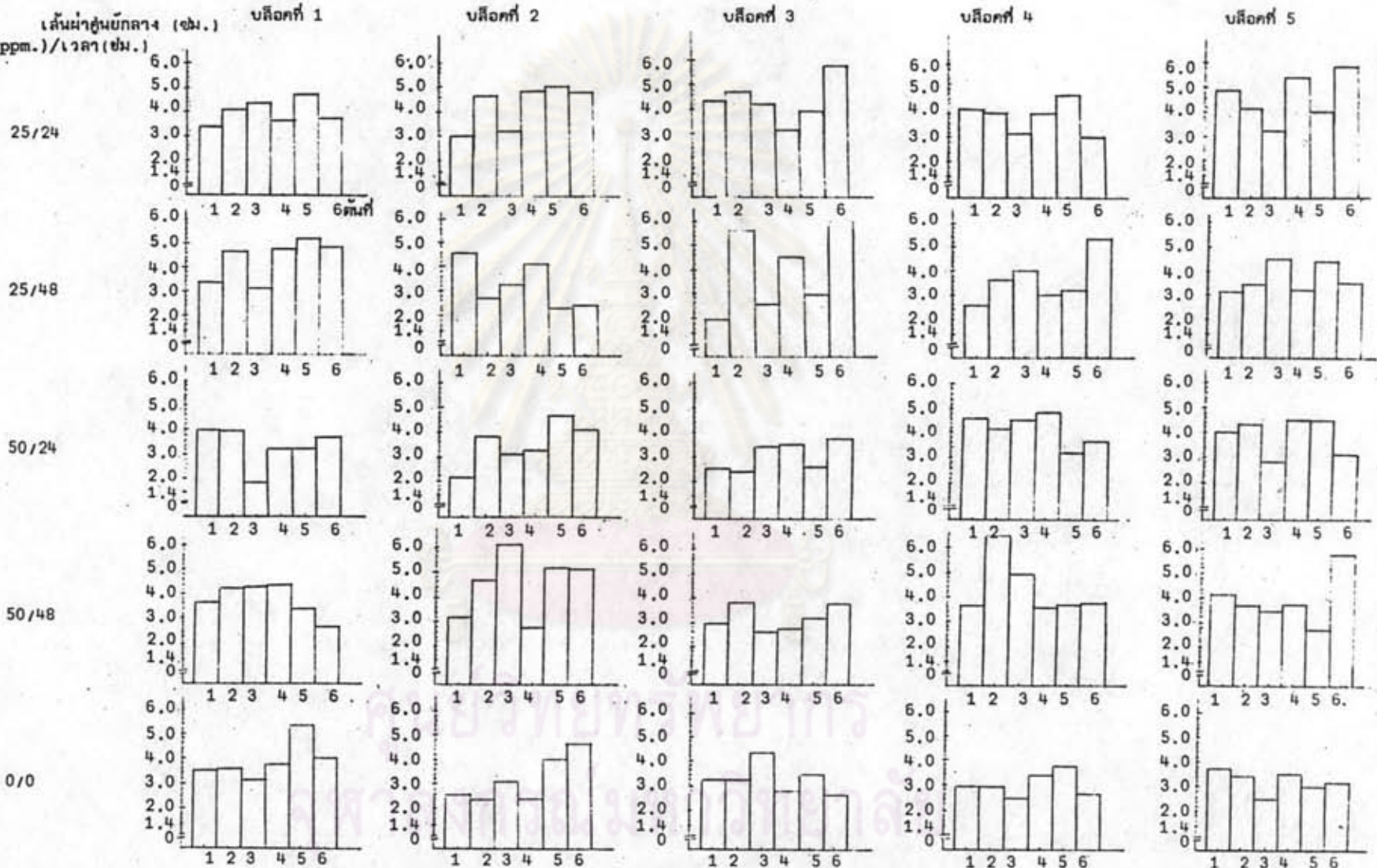

ตารางกราฟที่ 1 การแปรของความสูงของต้นอ้อยที่เจริญจากเมล็ดที่แช่ EMS (25 และ 50 ppm. เป็นเวลา 24 และ 48 ชั่วโมง) และไม่แช่ EMS วัสดุเมล็ดอายุ 22 วัน

แกน x : แสดงลำดับที่ของต้นอ้อย อัตราส่วน 1 : 2

แกน y : แสดงความสูงของต้นอ้อย อัตราส่วน 1 : 10

เส้นผ่าศูนย์กลาง (ซม.)
EMS (ppm.)/เวลา (ชม.)

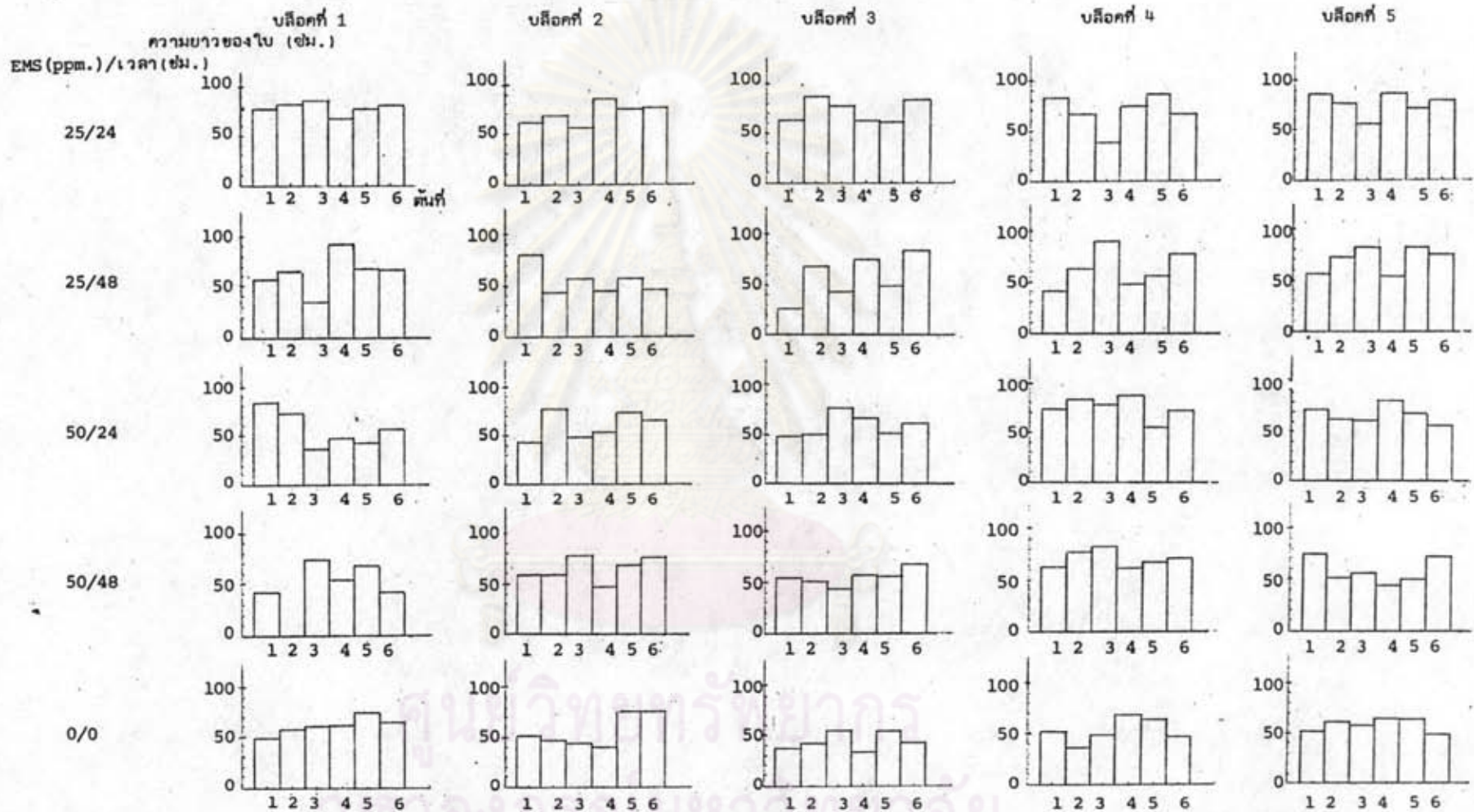

ตารางกราฟที่ 2 การแปรของเส้นผ่าศูนย์กลางรอบโคนต้นของอ้อยที่เจริญจากสัปดาห์ที่ EMS (25 และ 50 ppm. เป็นเวลา 24 และ 48 ชั่วโมง) และไม่ EMS

วัดผลเมื่อกล้าอ้อยอายุ 22 วัน

แกน x : แสดงลำดับที่ของต้นอ้อย อัตราส่วน 1 : 2

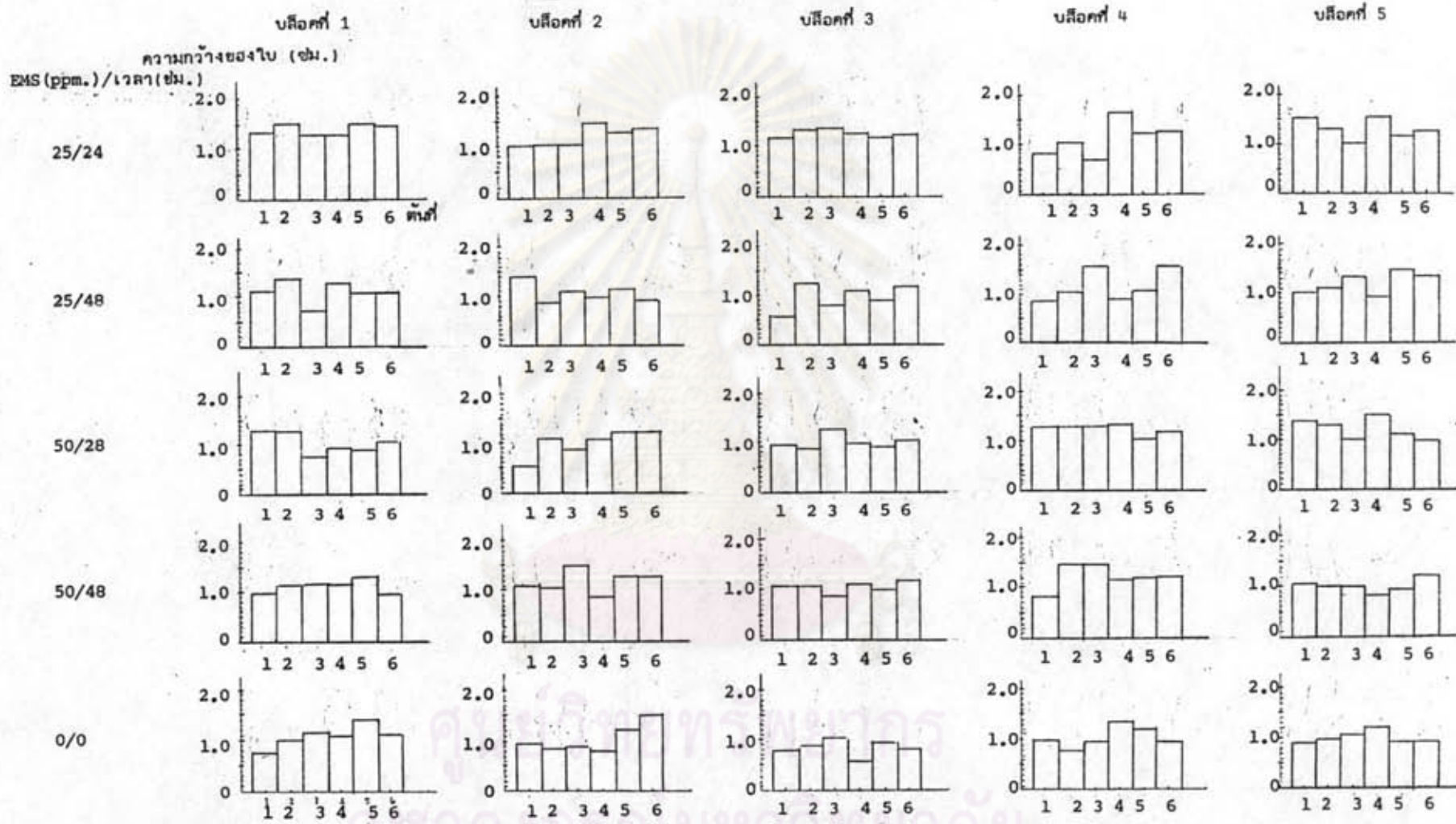
แกน y : แสดงเส้นผ่าศูนย์กลางรอบโคนต้น อัตราส่วน 1 : 2

ตารางกราฟที่ 3 การแปรของความยาวใบของอ้อยที่เจริญจากคลัสต์แม่ EMS (25 และ 50 ppm. เป็นเวลา 24 และ 48 ชั่วโมง) และแม่ EMS วัตถุประสงค์อ้อยอายุ 22 วัน

แกน x : แสดงลำดับที่ของต้นอ้อย อัตราส่วน 1 : 2

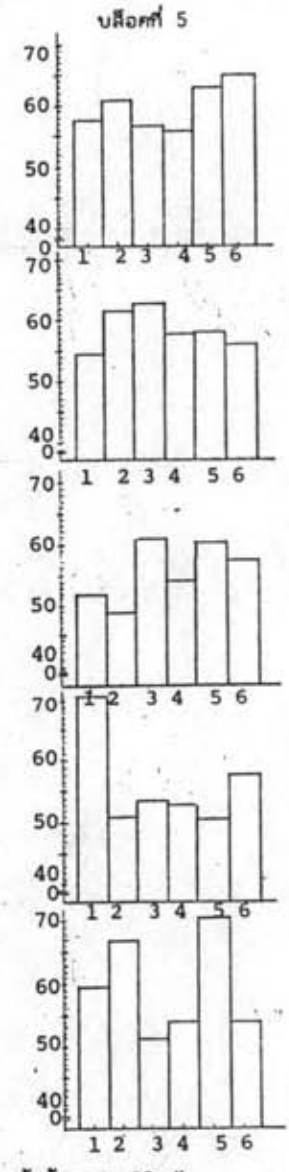
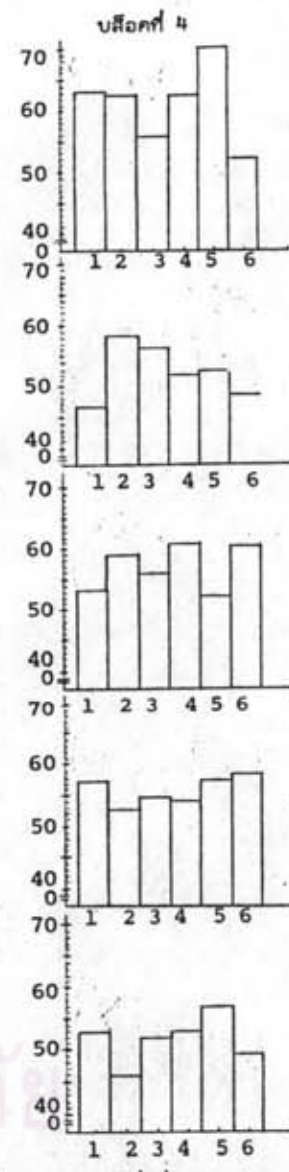
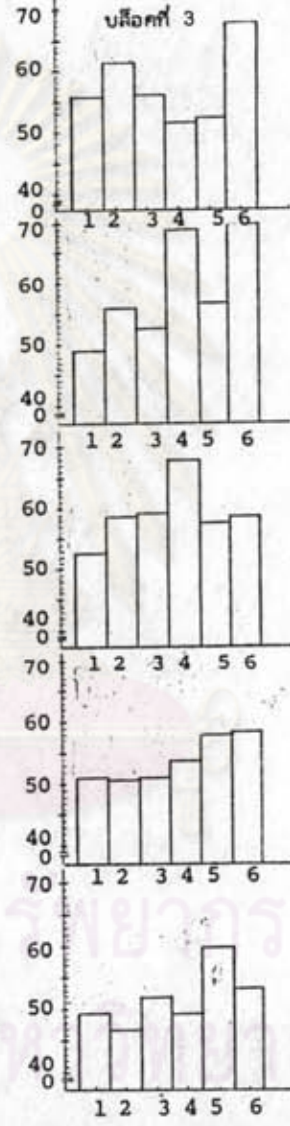
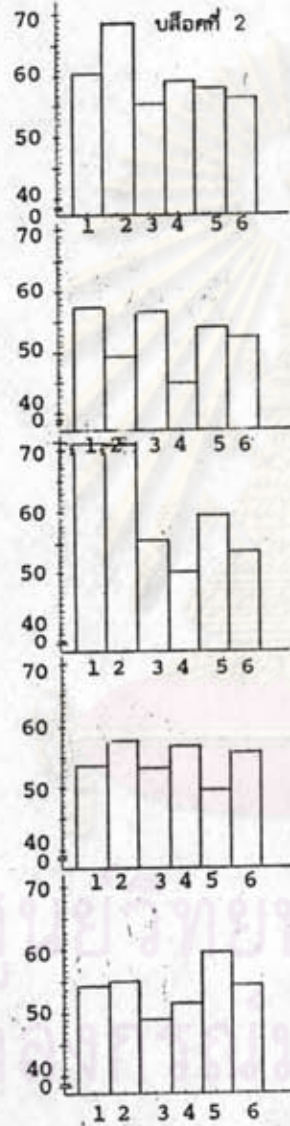
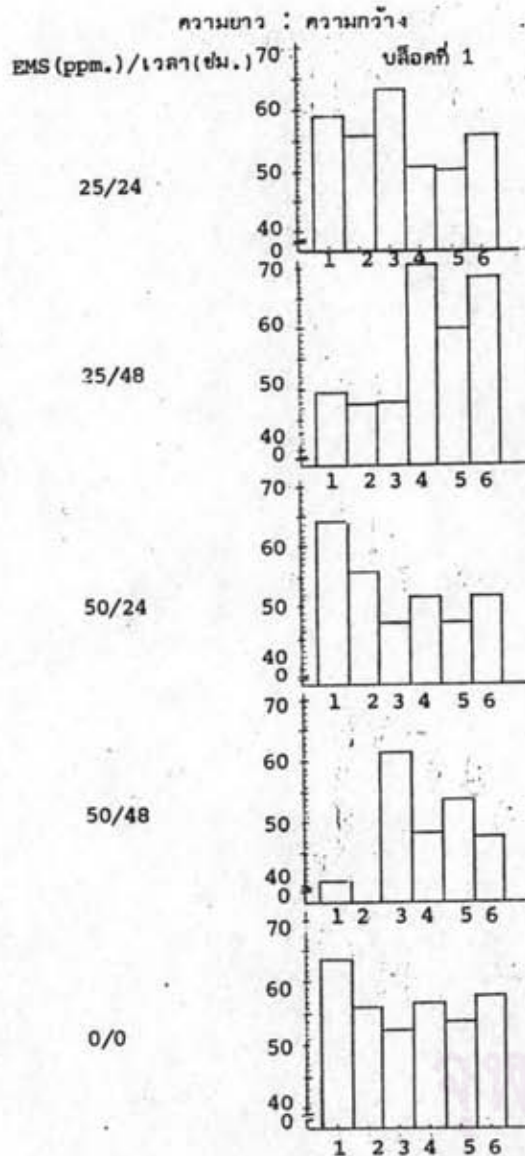
แกน y : แสดงความยาวของใบอ้อย อัตราส่วน 1 : 50

ตารางกราฟที่ 4 การแปรของ ความกว้างของใบอ้อยที่เจริญจากคัสสี่สัปดาห์ EMS (25 และ 50 ppm. เป็นเวลา 24 และ 48 ชั่วโมง) และใบอ้อย EMS วัชผลเมื่อกล้าอ้อยอายุ 22 วัน

แกน x : แสดงลำดับที่ของต้นอ้อย อัตราส่วน 1 : 2

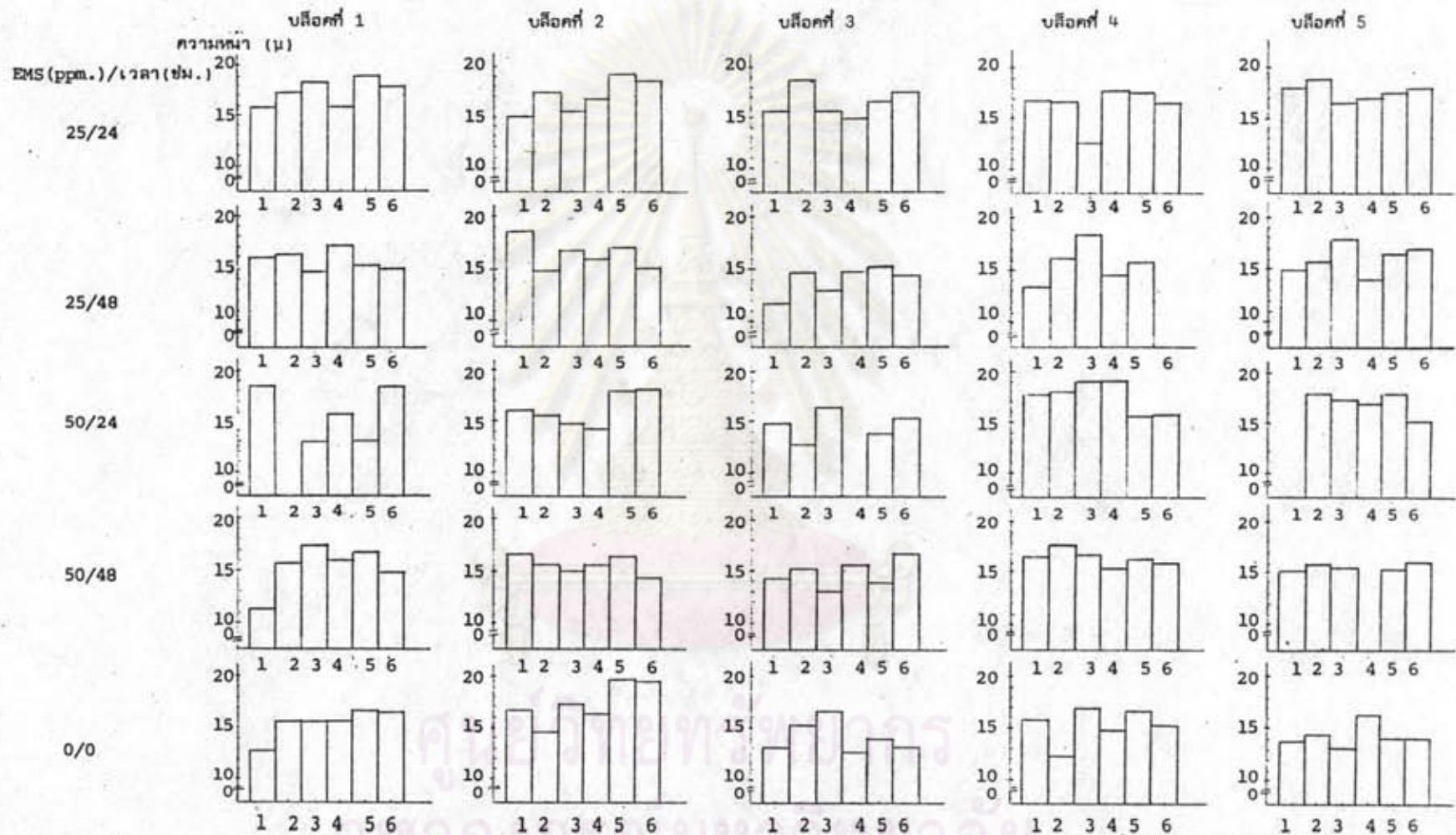
แกน y : แสดงความกว้างของใบอ้อย อัตราส่วน 1 : 1

ตารางกราฟที่ 5 การแปรของรูปร่างของไบออดีที่เจริญจากหัวเมล็ดแค้ EMS (25 และ 50 ppm. เป็นเวลา 24 และ 48 ชั่วโมง) และโมแน้ EMS วัชผลเมื่อกล้าอ้อยอายุ 22 วัน

แกน x : แล่ตงลำดับที่ของต้นอ้อย อัตราส่วน 1 : 2

แกน y : แล่ตงอัตราส่วนความยาวต่อความกว้าง อัตราส่วน 1 : 10

ตารางกราฟที่ 6 การแปรของควาหนาของโบออยที่เจือจากคลสิลคี่น้ EMS (25 และ 50 ppm. เป็นเวลา 24 และ 48 ชั่วโมง) และน้น้ EMS วัตผลเมื่อคล้าออยอายุ 43 วัน

แกน x : แสดงลำดับที่ของต้นออย

อัตราส่วน 1 : 2

แกน y : แสดงควาหนาของโบออย

อัตราส่วน 1 : 5×10^{-4}

ลักษณะการเจริญ ขนาดและรูปร่างของใบนั้นไม่จำเป็นจะชักนำด้วย EMS หรือไม้ก็ตาม มีการแปรไปต่าง ๆ มากบ้างน้อยบ้าง เมื่อมาศึกษาทางสถิติโดยทำ F-test (ภาคผนวก ก) และ Duncan's multiple-range test. (ตารางที่ 13, 14, 15) โดยเปรียบเทียบระหว่างต้นที่แช่ EMS กับต้นที่ไม่แช่ EMS ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 13 Duncan's multiple-range test ของผลของ EMS ต่อการแปรในด้าน ความสูงและเส้นผ่าศูนย์กลาง (คำนวณจากผลการทดลองละ 80 ต้น) วัสดุเมื่อกล้าอ้อยมีอายุ 22 วัน

EMS (ppm.) / เวลา (ชม.)	ความสูง		เส้นผ่าศูนย์กลาง	
	ค่าเฉลี่ย (ชม.)	DMRT	ค่าเฉลี่ย (ชม.)	DMRT
25/24	14.5646	a	5.2119	a
25/48	13.3148	ab	5.0048	a
50/24	13.7773	a	5.0406	a
50/48	13.7126	a	5.2336	a
0/0	11.9333	b	4.7309	a

หมายเหตุ DMRT = Duncan's multiple-range test ตัวเลขที่ตามด้วยอักษรเหมือนกัน แสดงว่าไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่าการแปรของความสูงกล้าอ้อยที่พบในการทดลองนี้ ผลที่เกิดจากการชักนำด้วย EMS ความเข้มข้นต่างกันและเวลาต่างกันให้ผลคล้ายกัน และต่างไปจากต้นที่ไม่ได้ชักนำด้วย EMS อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ยกเว้นกล้าอ้อยที่เจริญมาจากเซลล์ที่แช่ใน EMS 25 ppm. 48 ชั่วโมง ซึ่งให้ผลคล้ายกับต้นที่ไม่ได้ชักนำด้วย EMS ส่วนในด้านขนาดของต้นซึ่งศึกษาจากการวัดเส้นผ่าศูนย์กลางรอบโคนต้นนั้น ต้นที่ชักนำด้วย EMS และไม่ได้ชักนำให้ผลเหมือนกัน

ตารางที่ 14 Duncan's multiple-range test ของผลของ EMS ต่อการแปรผันขนาด และรูปร่างของใบ (คำนวณจากผลการทดลองละ 80 ต้น) วัดผลเมื่อกล้าอ้อย มีอายุ 22 วัน

EMS (ppm.) / เวลา (ชม.)	ความยาว		ความกว้าง		ความยาว : ความกว้าง	
	ค่าเฉลี่ย (ชม.)	DMRT	ค่าเฉลี่ย (ชม.)	DMRT	ค่าเฉลี่ย	DMRT
25/24	81.5959	a	1.4404	a	57.1284	a
25/48	76.6798	ab	1.3223	bc	57.5739	a
50/24	75.5133	ab	1.3534	ab	55.9539	a
50/48	74.2243	ab	1.3665	ab	54.2319	a
0/0	69.7184	b	1.2498	c	55.4874	a

หมายเหตุ DMRT = Duncan's multiple-range test ตัวเลขที่ตามด้วยอักษรเหมือนกัน แสดงว่าไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

จากผลการศึกษาขนาดของใบอ้อยโดยดูจากความยาวและความกว้างของใบอ้อยนั้น พบว่ามีการแปรต่าง ๆ กัน (ตารางที่ 11, ตารางกราฟที่ 3, 4 และ 5) แต่เมื่อศึกษารูปร่างของใบอ้อย โดยดูจากอัตราส่วนของความยาวใบต่อความกว้างของใบ พบว่าการแปรทางด้านรูปร่างใบที่เกิดจากการชักนำและไม่ได้ชักนำ EMS นั้น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 14)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 Duncan's multiple-range test ของผลของ EMS ต่อการแปรผันความ
 หนาของใบ (กำหนดจากผลการทดลองละ 80 ต้น) วัดผลเมื่อกล้าอ้อยมีอายุ
 43 วัน

EMS (ppm.)/เวลา (ชม.)	ความหนา	
	ค่าเฉลี่ย (μ)	DMRT
25/24	17.0588	a
25/48	16.2275	ab
50/24	16.4969	ab
50/48	16.0944	b
0/0	16.0495	b

หมายเหตุ DMRT = Duncan's multiple-range test ตัวเลขที่ตามด้วยอักษรเหมือนกัน
 กัน แสดงว่าไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

เมื่อเปรียบเทียบผลของ EMS ต่อการแปรทางด้านความหนาของใบ ของอ้อยที่ยักน้ำด้วย EMS
 กับต้นที่ไม่ได้ยักน้ำด้วย EMS นั้น ผลการทดลองแสดงให้เห็นว่าให้ผลคล้ายกัน ยกเว้นการทดลอง
 ที่ยักน้ำด้วย EMS 25 ppm. 24 ชั่วโมง (ตารางที่ 15)

สำหรับผลของการแปรหรือมิวเตชันที่เกิดทางสัณฐานวิทยาอื่น ๆ เช่น ลักษณะของ
 dewlap และการกึ่งตัวของใบ พบว่าต้นกล้าอ้อยที่เจริญมาจากการเลี้ยงเนื้อเยื่อที่ยักน้ำให้เกิด
 มิวเตชันด้วย EMS และที่ไม่ได้ยักน้ำนั้นแสดงลักษณะที่แปรไปต่าง ๆ กันซึ่งลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้
 ได้ศึกษาโดยละเอียดเมื่อกล้าอ้อยมีอายุ 43 วัน (หลังจากนำออกจากหลอดทดลอง) ซึ่งเป็น
 ระยะที่สามารถสังเกตลักษณะเหล่านี้ได้ชัดเจน ลักษณะของ dewlap นั้นนับเป็นลักษณะทาง
 สัณฐานวิทยาที่สำคัญลักษณะหนึ่งซึ่งใช้ในการจำแนกสายพันธุ์ของอ้อย (เกษม สุขสถาน และคณะ
 2524)

ลักษณะของ dewlap ที่ศึกษาในงานวิจัยนี้ คือ dewlap ที่ล้ามนับจากยอดลงมา โดยเทียบกับ dewlap ของอ้อยที่ผ่ามาใส่เลี้ยงเนื้อเยื่อ จากภาพที่ 13 แสดงให้เห็นการแปรของ dewlap ที่พบจากการทดลองนี้ ซึ่งสามารถจำแนกออกเป็น 7 แบบ และบางต้นมี dewlap เหมือนกับต้นเดิมที่ผ่ามาเลี้ยงเนื้อเยื่อ (ภาพที่ 13 ก และ ข) และเมื่อนับจำนวนต้นที่มี dewlap แบบต่าง ๆ ที่พบในการทดลองนี้ จะได้จำนวนต่าง ๆ กันดังแสดงไว้ในตารางที่ 16

สำหรับการแปรต่อภารกิจตัวของใบนั้น พิจารณาเฉพาะภารกิจตัวของใบที่ยูชันพบว่าอ้อยมีการกึ่งตัวของใบเหมือนพันธุ์เดิม (F156) เกือบทุกต้น โดยเห็นใบตั้งตรงและโค้งปลายใบ (ภาพที่ 14.1) พบเพียงหนึ่งต้นเท่านั้นที่มีการกึ่งตัวผิดไปจากเดิม (ภาพที่ 14.2) ซึ่งต้นนี้ได้จากพวกที่แช่ใน EMS 25 ppm. 24 ชั่วโมง

9. ผลการทดสอบความสามารถต้านทานโรคแล้ด้า

ในการทดสอบความสามารถต้านทานโรคแล้ด้านี้ ใช้อ้อยหน่อใหม่สูง 10-20 ซม. (วัดจากโคนจนถึงคอใบที่ 1) ซึ่งได้จากการเลี้ยงคลัสส์ที่แช่ใน EMS เข้มข้น 25 และ 50 ppm. เป็นเวลา 24 และ 48 ชั่วโมง อย่างละ 80 ต้น อ้อยที่ไม่ได้ชักนำด้วย EMS ซึ่งอาจเกิดการแปรจาก spontaneous mutation อีก 80 ต้น รวมเป็น 400 ต้น ใช้อ้อยที่เจริญจากคลัสส์แต่ไม่ได้แช่ EMS เป็น control อีก 80 ต้น และใช้หน่อพันธุ์ NC0310 ที่มีความสูงใกล้เคียงกับหน่ออ้อยที่เจริญจากคลัสส์ 10 ต้น เป็นพันธุ์เปรียบเทียบ NC0310 เป็นพันธุ์ที่ไวต่อโรคแล้ด้าที่ลู่ในลำยพันธุ์อ้อยทั้งหมดที่ปลูกในประเทศไทย จึงใช้เปรียบเทียบเพื่อให้แน่ใจว่าเชื้อราที่ผ่ามาใช้ในการทดลองนี้ให้ผลต่อการเป็นโรคนี้จริง

จากผลการทดสอบความสามารถในการต้านทานโรคแล้ด้าในหน่ออ้อยที่ได้จากการเลี้ยงเนื้อเยื่อโดยการฉีด chlamydo spore suspension ของ *Ustilago scitaminea* Sydow. เข้มข้น 10 กรัมต่อน้ำกลั่นปลอดเชื้อ 1 ลิตร ซึ่งมีความเข้มข้นของสปอร์ประมาณ $10^6 - 10^7$ สปอร์ต่อน้ำกลั่น 1 มิลลิลิตรด้วยเข็มฉีดยา โดยฉีดที่บริเวณกาบใบเหนือตายอดของต้นกล้า (มิใช่บริเวณ growing point ดังที่ ล่วมิตย์ แวงวรรณ (2524) ได้รายงานไว้) สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 2 มิลลิลิตร เป็นเวลา 5 สัปดาห์ติดต่อกัน เปรียบเทียบกับ control ซึ่งฉีดด้วยน้ำกลั่นปลอดเชื้อ 2 มิลลิลิตร หลังจากฉีด spore

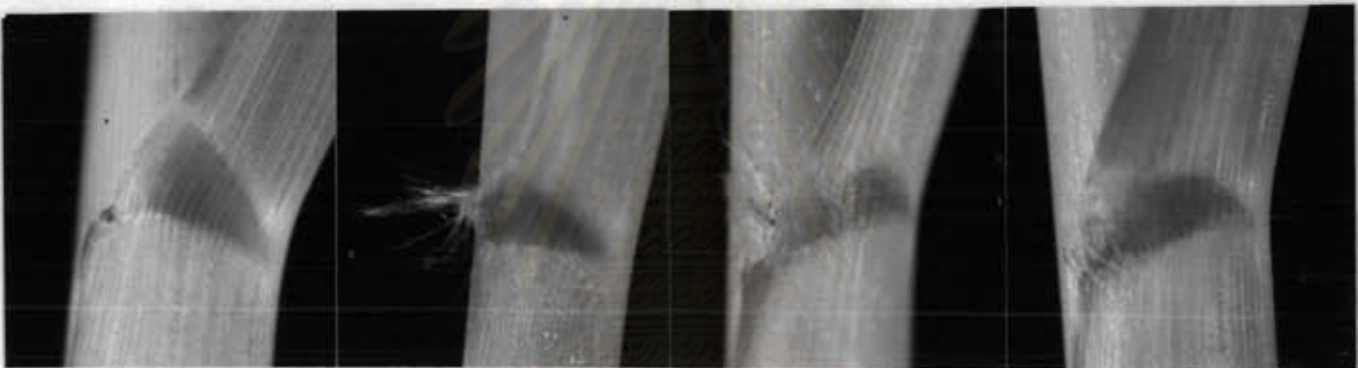

ก

ข

ค

ด

ฉ

ช

ฉ

ญ

ภาพที่ 13

เปรียบเทียบรูปร่างลักษณะต่าง ๆ ของ dewlap ลักษณะที่สังเกต
คือความลาดเอียงจากแนวระดับ

13-ก dewlap ของอ้อยพันธุ์ F156 ซึ่งใช้เลี้ยงเนื้อเป็อ

13-ข ถึง 13-ญ dewlap รูปร่างต่าง ๆ ของอ้อยที่ได้จากการเลี้ยงเนื้อเป็อส่วน
ของใบอ่อน พบว่ามีลักษณะต่าง ๆ 7 ลักษณะ

13-ฉ dewlap ที่มีรูปร่างเช่นเดียวกับ dewlap ของพันธุ์เดิม (F156)

ตารางที่ 16 การแปรในทางรูปร่างของ dewlap แบบต่าง ๆ ในอ้อยที่ยักน้ำ จากคัลล์ลในความเข้มข้นและเวลาต่าง ๆ กัน เปรียบเทียบกับ พันธุ์เดิม F156 วัดผลเมื่ออ้อยมีอายุ 43 วัน

EMS (ppm.)/ เวลา(ชม.)	จำนวน ต้น ทั้งหมด	รูปร่าง dewlap แบบ													
		ข		ค		ง		ฉ		ช		ฅ		ญ	
		จำนวน ต้น	%	จำนวน ต้น	%	จำนวน ต้น	%	จำนวน ต้น	%	จำนวน ต้น	%	จำนวน ต้น	%	จำนวน ต้น	%
25/24	48	0	0	1	2.08	21	43.75	2	4.16	4	8.23	20	41.66	0	0
25/48	48	1	2.08	1	2.08	31	64.58	1	2.08	3	6.25	11	22.91	0	0
50/24	48	0	0	1	2.08	26	54.16	0	0	0	0	18	35.7	3	6.2
50/48	48	0	0	3	6.25	26	54.16	0	0	7	14.58	12	25.0	0	0
0/0	48	0	0	8	16.66	19	39.58	0	0	3	6.25	17	35.42	0	2.0

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 14.1

ภาพที่ 14.2

ภาพที่ 14 การกึ่งตัวของใบ

ภาพที่ 14.1 ใบที่กึ่งตัวแบบปกติ สังเกตว่าใบตั้งตรงและโค้งปลายใบ

ภาพที่ 14.2 ใบที่กึ่งตัวแบบผิดปกติ ใบแหลมตรง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

suspension แล้ว อ้อยแสดงอาการยอดเน่าภายใน 1-2 สัปดาห์ โดยเพิ่มใบยอดเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล (ภาพที่ 16) ลักษณะอาการคล้ายอาการยอดเน่าที่เกิดจากหนอนเจาะยอด ใบยอดไม่ค้ำออก เมื่อถึงใบยอดที่เน่าออก อาจเห็นหนอนแมลงวันซึ่งเป็น secondary infection อ้อยแตกหน่อใหม่ทางด้านข้างในสัปดาห์ต่อมา รากที่เป็นโรครุนแรงอาจแห้งตายไปทั้งเหง้า (ภาพที่ 17) ไม่แตกหน่อใหม่ให้เห็นอีกต่อไป ในขณะที่ต้นใช้เป็น control และต้นที่ต้านทานโรคคงเจริญต่อไปอย่างปกติ อ้อยที่เป็นโรคแสดงอาการขึ้นสู่ท่ายอดโดยเห็นที่ยอดมีลักษณะคล้ายแล้หรือกำรูป (ภาพที่ 18) มีเยื่อบาง ๆ สีขาวหุ้มอยู่ ต่อมาเมื่อแตกปรีออกเห็น chlamydospore จำนวนมากหุ้มรอบแล้วคนมีลักษณะเป็นแท่งสีดำ ระยะนี้อ้อยแตกกอมากผิดปกติคล้ายตะโครี (ภาพที่ 19) และมีอัตราการเจริญต่ำกว่าใน control ในการทดลองนี้ อ้อยแสดงอาการแล้ทำให้เห็นภายใน 14 สัปดาห์ (ภาพที่ 18) ซึ่งใช้เวลามากกว่าการทดลองของ ลัวนิตย์ แวงวรรณ (2524) (โดยอ้อยแสดงอาการให้เห็นภายใน 8 สัปดาห์เท่านั้น) ทั้งนี้เนื่องจากสภาพแวดล้อมที่ทำการทดลองไม่เหมาะต่อการเจริญของ chlamydospore ในขณะที่ทำการทดลองเป็นฤดูแล้ง ความชื้นสัมพัทธ์ต่ำ ไม่เหมาะต่อการเจริญของเชื้อราที่เป็นสาเหตุของโรค ในอ้อยที่ฉีดด้วย spore suspension จำนวน 410 ตัน (รวมทั้งหน่ออ้อยพันธุ์ NCo 310 10 ตัน) แสดงอาการเป็นโรค 408 ตัน ไม่แสดงอาการเป็นโรค 2 ตัน ส่วน control ซึ่งฉีดด้วยน้ำกลั่นปลอดเชื้อมีอาการปกติ

ผลการทดลองประสิทธิภาพความต้านทานโรคแล้ตาของอ้อยที่ได้จากการเลี้ยงเนื้อเยื่อไตลำพันธุใหม่ซึ่งต้านทานโรคแล้ตาได้ดี 2 ตัน ต้นหนึ่งได้จากการแยกด้วย EMS เข้มข้น 25 ppm. เป็นเวลา 48 ชั่วโมง และอีกต้นหนึ่งได้จากการแยกด้วย EMS 50 ppm. เป็นเวลา 24 ชั่วโมง อ้อยทั้ง 2 ตัน ซึ่งเป็นอ้อยลำพันธุใหม่ที่มีความต้านทานโรคแล้ตาได้สั่งให้สำนักงานอ้อยและน้ำตาลทราย กระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งได้สั่งต่อไปปลูกที่สถานีอ้อยกาญจนบุรี เพื่อทำการทดลองคุณสมบัติอื่นต่อไป และจะได้เก็บไว้เพื่อใช้ในโครงการปรับปรุงพันธุ์หรือขยายท่าอ้อยพันธุ์แจกจ่ายให้เกษตรกรต่อไป

ในการทดลองนี้คณะผู้ร่วมวิจัยทั้ง 2 แห่ง คือ ห้องปฏิบัติการเลี้ยงเนื้อเยื่อพืช พระยาอนุเคราะห์สยามกิจจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาควิชาพฤกษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ สถานีอ้อยกาญจนบุรี กระทรวงอุตสาหกรรม ได้ตกลงร่วมกันตั้งลำพันธุที่ได้นี้ใหม่ทั้ง 2 นี้ว่า

Saccharum officinarum cv. F156-CU.1 ได้จากสัลดัสที่แช่ด้วย EMS
เข้มข้น 25 ppm. เป็นเวลา 48 ชั่วโมง (ภาพที่ 20.1)

และ Saccharum officinarum cv. F156-CU.2 เป็นอ้อยที่ได้จากสัลดัสที่แช่
ด้วย EMS เข้มข้น 50 ppm. เป็นเวลา 24 ชั่วโมง (ภาพที่ 20.2) ดังภาคผนวก ข

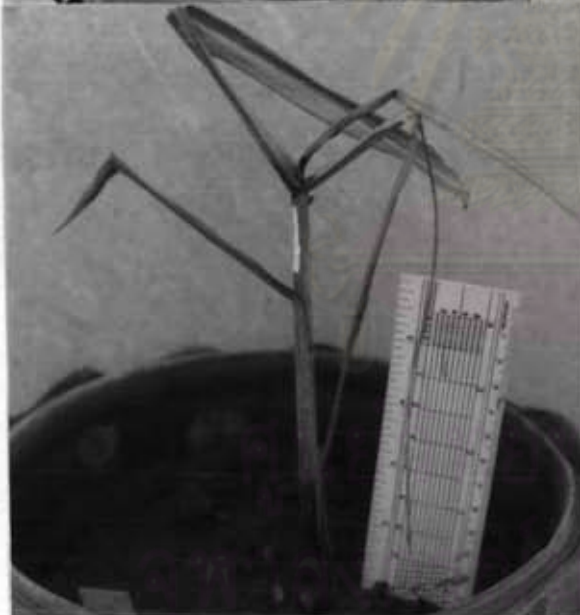
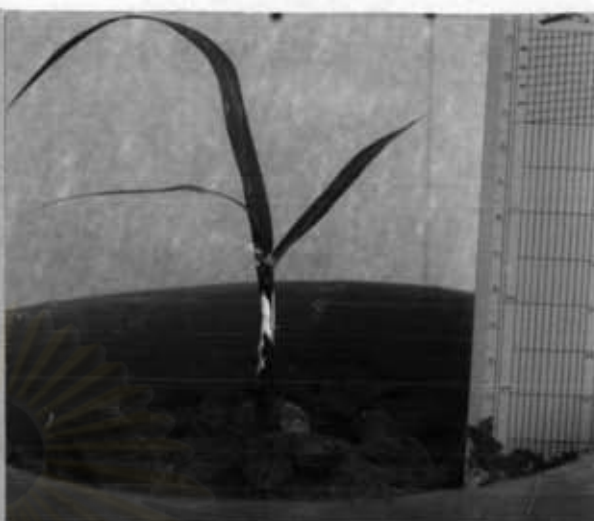

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 15

ภาพที่ 16

ภาพที่ 17

ภาพที่ 18

ภาพที่ 15 ขนาดกล้าอ้อยที่ใช่ในการทดสอบโรคแล้ว

ภาพที่ 16 อ้อยที่เริ่มแสดงอาการของโรค โดยใบยอดแห้งเป็นสีน้ำตาล

ภาพที่ 17 อ้อยที่เป็นโรคอย่างรุนแรง อ้อยจะแห้งตายไปทั้งเหง้าไม้แตกกอใหม่ให้ หินอีกเลย

ภาพที่ 18 อาการสุดท้ายของอ้อยที่เป็นโรค คือ มีลักษณะคล้ายแล้วไหลออกมาจากยอด

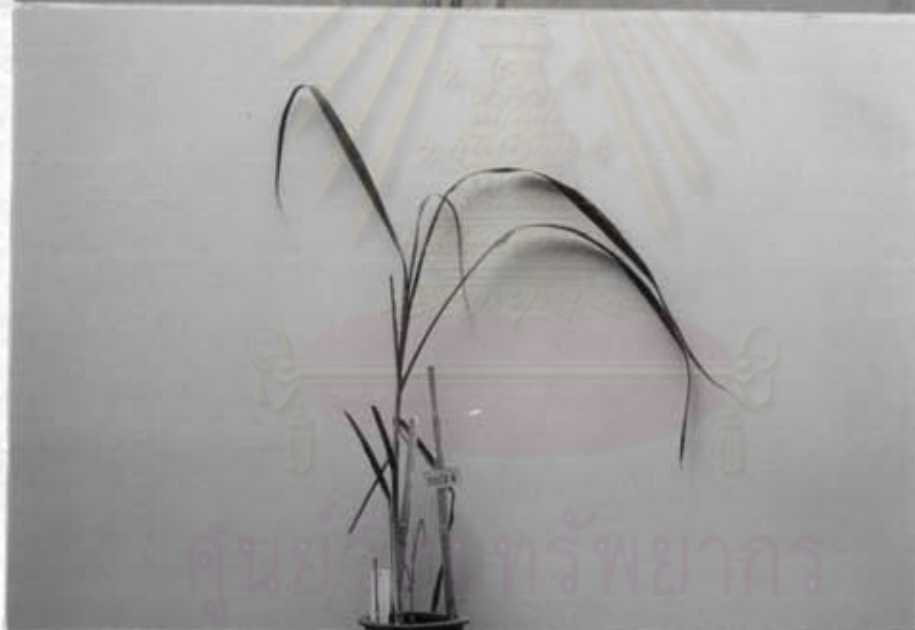
ภาพที่ 19 อ้อยที่เป็นโรคแสดงอาการแตกกอคล้ายตะไคร้

ศูนย์วิจัยพืชสวน
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 20.1

ภาพที่ 20.2

ภาพที่ 20 ลายพันธุ์ใหม่ที่โคจกการเลี้ยงเนื้อเยื่อด้วยชักนำจากใบอ่อน (อายุ 5 เดือน)

ภาพที่ 20.1 อ้อยที่ชักนำจากคัลลัสที่แช่ในสารละลาย EMS 25 ppm.

เป็นเวลา 48 ชั่วโมง ให้ชื่อว่า Saccharum officinarum cv. F156-CU.1

ภาพที่ 20.2 อ้อยที่ชักนำจากคัลลัสที่แช่ในสารละลาย EMS 50 ppm.

เป็นเวลา 24 ชั่วโมง ให้ชื่อว่า Saccharum officinarum cv. F156-CU.2